

1 жовтня 1999 року

Добра воля, а не примус

Суверенітет і незалежність держави визначаються могутністю економіки, а не гаслами і закликками, наголосив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко під час зустрічі з мешканцями Харкова, куди прибув з дводенною робочою поїздкою.

«Я приїхав не для того, щоб лише агітувати за себе, а щоб порадитися, як нам бути», — звернувся О. Ткаченко до присутніх на мітингу в аеропорту. Олександр Михайлович наголосив, що вибір у жовтні кожен має зробити свій. Це право кожного і ніхто не повинен вказувати чи примушувати, за кого віддати свій голос. Однак рівні виборчі права, на жаль, існують лише на папері. Якби це було не так, мабуть, Голову пар-

ламенту зустріли б на Харківщині і голова адміністрації, і голова облради.

Зустріч О. Ткаченка з головою облдержадміністрації Олегом Дьоминим відбулася за зачиненими дверима. Вийшовши до журналістів, Олександр Михайлович сказав: давати чи ні клятву на вірність комусь — це справа кожного, але порушувати Конституцію і виборче законодавство — ніхто не дав права.

Вибори

Агітатор отримав тілесні ушкодження. Тепер — замігатимуть сліди?..

Ця новина забігла Верхньодніпровськ і Верхньодніпровський район за лічені години. А народний поговор, як відомо, не зупинити. Що ж сталося?

О четвертий тридцять ранку Наталя Вікторівна Пойда відчинила двері своєї квартири директору дитячого будинку №1 Юрію Сірку з якимось Олегом Ратніним...

Олександр Михайлович, господар квартири, не встиг збагнути, що відбувається, як йому запропонували «поговорити». Кричала дружина, плакали перелякані діти, і, зби вони застопилися, чоловік згодився з'ясувати «стосунки» з непроханими «гостями» за межами квартири, на майданчику під'їзду.

Але тут Пойду, не лаючи йому як слід озгамитися, штовхнули у квартиру напроці. Після перебування у цій квартирі Пойда отримав акт судово-медичного обстеження: «На правому вилицьовому бутрі синьць сизовато-червоного кольору, на слизовій оболонці верхньої губи рана у вигляді ламаної лінії з нерівними краями та темно-червоною дією. Навколо рани крововилив. На шкірі нижньої повіки правого ока крововилив».

(Закінчення на 6-й стор.).

Виборець радить кандидатам у Президенти

Для перемоги кандидатам у Президенти пропонують такі іміджейкерські ходи і природні поєднання (угруповання):

О. Базилюк — знайти філософський камінь;

М. Габен — іміж «містер Ікс»;

Н. Вітренко — вийти заміж за В. Рабиновича;

Ю. Кармазіні — написати «Історію держави України»;

Ю. Костенко і В. Кононов — створити блок «Зелені і К»;

Л. Кучма і П. Симоненко (КС) — союз «Лев'яче полювання»: електорат, кс-кс-кс!»

«Каліський четвірка» (квадрату) взяти в компанію В. Онопенка для п'ятого кута конкурентам (блок МОМОТ);

О. Ржавський та Г. Удовенко — рухатися з «новим локомотивом» під піснюку з муляка про Чебурашку...

О. Л.

Луганська область,

Красний Луч.

Р. С. Виборець, вочевидь, жартує.

Заява прес-служби Верховної Ради України

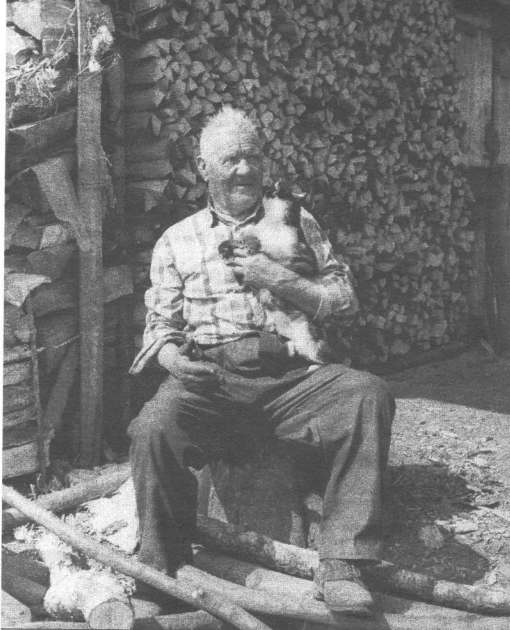
29 вересня ц. р. газета «Известия-Украина» під рубрикою «Факт і коментарій» надрукувала матеріал «Свято «місто» пусто не буває». Підкресливши, нібито Верховна Рада України перейменувала міста Севастополь, Сімферополь, Нікополь в Севастомісто, Сімферомісто та Нікомісто. Публікація містить далі коментарі і твердження, що мають такі ж підстави, як і самі, з дозволу сказати, «факт».

Прес-служба Верховної Ради України заявляє, що парламент України не тільки не приймав такого рішення, а й ніколи не розглядав, не планував і не має в планах розгляду подібного безглузлого питання. Публікація в газеті «Известия-Украина» розніжнюється нами як брудна провокація, що має багаточисельне спрямування.

(Закінчення на 2-й стор.).

НЕ СХИЛЯЙТЕСЯ, ПОХИЛІ!

Сьогодні — Міжнародний день людей похилого віку

➤ 1926 р. Відкрився Київський театр опери та балету, який тепер носить ім'я Тараса Шевченка.

➤ 1931 р. Став до ладу Харківський тракторний завод.

➤ 1990 р. Верховна Рада СРСР ухвалила закон про свободу совісті та релігійних організацій.

«Понад усе люблю старих і дітей!» — казав Штірліц. Зрозуміло, коли йдеться про наших сільських дідів і бабів. Бо вони живуть не на явочних квартирах, а у власному світі. А прокидаючись вранці, їм не треба довго згадувати своє справжнє ім'я. Оцей дід уже 70 літ зветься Карпом Петровичем, і живе у своїй Кантівці на Хмельниччині, і Кантівка стоїть непохитно, поки він тут. І Штірліц оцінив би солдатську непохитність Карпа Петровича, бо Алекс мав який-не-який зв'язок з Юстасом, а в Кантівці кожен сам собі Алекс і Юстас, дай їм, Боже, здоров'я та довгих літ.

фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Передплата-2000

Триває передплата на «Голос України». Газету можна передплатити у всіх поштових відділеннях. Поспішайте зробити свій вибір на користь нашого часопису — стабільного надійного друга і порадирика.

Передплата вартість:

«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 30 гривень, 6 місяців — 15 гривень, 3 місяці — 7 гривень 50 копійок, 1 місяць — 2 гривні 50 копійок.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос України» (інд. 40223) на рік — 20 гривень 40 копійок, 6 місяців — 10 гривень 20 копійок, 3 місяці — 5 гривень 10 копійок, 1 місяць — 1 гривня 70 копійок.

Будьмо разом і в 2000 році!

➤ Уряд України виділив 2 млн. гривень на створення нових робочих місць для доньчків при-ків.

P.S.

Обережно, фальшивка

У номер

Агонія. Провокація

Якщо «герой» листівки не Кучма, то це не «Ми»

Учора біля входу в метро мене вручили листівку з великим портретом Олександра Мороза. Під текстом авторитетні підписи лідерів правозахисного об'єднання «Ми»: Сергія Головатого, Сергія Кудряшова, Сергія Оларича, Юрія Оробія. Від їхнього імені «студента», яка роздавала агітки з величезної торби, пропонуваною надати свій вибір, оскільки «олігархи свій вибір уже зробили». І кого опашивали олігархи свого симпатією? — цікавилися я. Будь ласка, автори листівки підказують ненав'язливо: «Вся організованість злочинності, вся міжнародний криміналітет кишує всі сили і ресурси на прощтовування в президенті цього старшенника Олександра Мороза... Злочинний світ пішов у рішучий наступ. 17 травня в Києві відпала СІБ, відбувся зустріч акцій сервіс проекту «Мороз». На сходняку були присутні такі повноважні «авторитети» як екс-прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, реальний власник Росії Борис Березовський, громадянин Ізраїлю Володимир Рубінович та «рожевий» олігарх Юліан Виноградський. На зустріч було констатовано, що, невідомо, на певну млість та непослідовність дій існуючої влади, інтересам злочинного бізнесу в Україні запланований чутливий удар... Збереження при владі існуючого режиму призведе до втрати ще більших позицій... На роль «командира від мафії» одностайно було обрано Олександра Мороза».

Далі перелічувалися суми від кожного «авторитету» на «ставлення Мороза». «Чи погодиться Україна з вибором олігархів? Чи дозволить народ зробити їм себе стадо баранів? Чи захоче на себе яри «бандократії?» — патетично волила агітка до перехожих.

Якщо виборці повірять написаному, вони вже, даруйте за прикрасу відвертості, «стадо». Вони засуджують на яри «бандократії», яка серед інших «достойних» передвиборних методів властью до виготовлення цього зразка політичної порнографії. Тепер зрозуміло, чому Леонід Кучма з обуренням відкинув пропозицію підписати угоду про чесні вибори. Це не для його команди.

Не переживайте, начебто невідомі справжні автори цього «епістолярного шедевра». Перелічені вами олігархи ніколи не переборять «командира мафії». Вони мають на відміну від «сталих» смак, бо знають, що за збереження при владі «яри» вони від Бога» президента їхнім інтересам не буде завданю ні «м'ягкого», ні тим більше «чутливого удару».

Краще в тексті ви «коште» під «блантиж». Треба карешо вичити стиль автентичної продукції об'єднання «Ми». Вам за це гроші, між іншим, платять.

Особливо зворушує «підтримка Мороза з боку громадянина Ізраїлю Володимира Рубіновича Сковорода, не має малих заборів, а писалося це прямо зі «стада». Скільки зусиль ви самі затратили, щоб гнівний розвінчування «антисемітської діяльності» О. Мороза, за яку громадянин Ізраїлю судиться з лідером соціалістів, з патронною вами преси потрапили до виборців, щоб нарешті здогадатися «втягати з кишені» позичає аж 90 мільйонів доларів на відплату да Мороза. Можливо, як і суа В. Рубінович затіяв з прищом на глибоку конспірацію? Спеціально прогорі, щоб сплатити «підтримку в Атланти суму Морозу. Дуже виявлялися «добродичність»!

Видно, агонія — річ жалюва, якщо прихильники «існуючого режиму» визнають авторитет Головатого і Оробія, з якими ще вчора боролися метою «мастерно продемонструвати» «вершини цивілізації». Даремно її автори віддають «реального власника Росії» Олександру Морозу. А раптом не зрозуміє гумору і відірветься від «посланика Божого» Кучми? Небезпечно жартувати, панове. Чи все так завулявали текст в Бориса Абрамовича при всяких випадках?

Ви нещадно зтруднилися. На жаль, від «натхнення» сплутали прізвища. Бо «аморальність, нахабство, дурість, збоченість» та інші «позитивні риси характеру», якими ви «прикрашаєте» портрет Олександра Мороза, притаманні іншим людям. І той, хто не належить до баранів, хоч і як прикро для вас, чудово знає його ім'я. Агонія фальшивкам не зупинити.

А ось коментар Сергія Головатого до листівки, підписаної його прізвищем:

— Зрозуміло, що це робота прихильників «безальтернативного кандидата». Стиль пишеться легко: звальняти з хворой голови на здорову. Було б навіть смішно, якби не було так гідно. Не Олександр Мороз пов'язаний з олігархами. Занімаєся асоціацією інше прізвище — кандидата №1. І фальшивка аскраво поведе, до чого може властива команда «нашого Президента», аби зберегти владу? Використати мене в боротьбі з О. Морозом — вершина цинізму. Головатий почав боротися зі зрощенням злочинного бізнесу й влади — його за це звільнили з міністерської посади. Мороз виступив проти симбі-

озу — політичні кілери вдарили брудно агіткою. Да фальшивка — суть нинішньої влади. Розраховано на людей, які заплютаються в правді, побачивши знайомі прізвища. У зв'язку з цим офіційно попереджаємо легковірних: об'єднання «Ми» справді випускає друковану продукцію. З «блещимами» фану». Павук — символ історичної блокади, яку благословив Кучма. Галюка — влада отрута, яка нищить соціальні права громадян. Хамеленок, спрут... Стежте за цією серією далі. Вона присвячена символі цих символів. Здогадається кому? Решта ймовірних «героїв» і шановний Олександр Мороз — це не «Ми».

Якщо «студенти» від імені об'єднання «Ми» вчули вам цю листівку — можете прочитати. Це «візитка», що хоче уникнути чесних і справедливих виборів, що панічно боїться своїх конкурентів. Бажаєте такого Президента? Тоді «мекайте» 31 жовтня.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На роль «командира від мафії» одностайно було обрано Олександра Мороза. З хворой голови на здорову.

Юрій Костенко безпартійний?

Юрій Костенко, з'ясується, безпартійний

Кандидат у Президенти, лідер однієї з парламентських фракцій Народного руху Юрій Костенко значимість у виборчому бюлетені як безпартійний.

Про це на засіданні Центральної виборчої комісії у виторку повідомив її голова Михайло Рибіс, відповідаючи на запитання довіреної особи Ю. Костенка.

За словами голови ЦВК, підставою для цього послужив лист Міністерства юстиції на адресу ЦВК про те, що Ю. Костенко 22 серпня 1999 року виключено з членів Народного руху України.

Довірена особа Ю. Костенка народний депутат Валерій Асачев заявив, що Ю. Костенко досі перебуває на обліку в Київській міській партійній організації НРУ і що виключити його може тільки ця партійна організація.

При цьому В. Асачев підкреслює, що ще 2 тижні тому з ним було погоджено текст бюлетеня і жодних запитань у нього не виникло. Про зміни в тексті бюлетеня ЦВК він дізнався лише цього дня, повідомив «Інтерфакс-Україна».

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах грошових, товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибір Президента України є вільним і відбувається на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральною виборчою комісією роз'яснюється, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї норми Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

Законодавці навчаються

У Верховній Раді України відбувся семінар «Досвід проведення парламентських слухань», організований управлінням організаційної роботи з комітетами Верховної Ради в рамках програми сприяння парламентові Радою за підтримки Агентства міжнародного розвитку США.

Радник програми Фред Бредлі розповів про досвід організації слухань у парламентських комітетах країн Заходу, запропонувавши шляхи вдосконалення процедури їх проведення. На думку доповідача, парламентські слухання дозволяють зробити законодавчий процес прозорішим, ефективніше використовувати робочий час парламентаріїв, дають можливість досягти консенсусу між різними політичними силами.

У ході обміну думками Фред Бредлі висловив надію, що нинішній захід запропонує серію інших, спрямованих на подальший розвиток парламентаризму й утвердження демократії в Україні.

Наймолодший з п'ятнадцяти, але встиг багато

Тимчасово зупинивши повернення боргів Міжнародному валютному фонду, а «економічно» таким чином кошти спрямувати на погашення внутрішніх боргів, зокрема, в заплатах, пенсіях, стипендіях, — таким бачить один із виходів з нинішньої соціальної кризи кандидат у Президенти України Микола Габар. Про це він дізнав розповів радиобудучах програм «Наш майбутній Президент» київського «Радіо-РОКС-Україна».

Оскільки з п'ятнадцяти претендентів на президентський пост Микола Габар — наймолодший (йому лише 38), то чимало слухачів закономірно цікавилися а кандидата, що він уже встиг зробити в житті. Відповідаючи на такі запитання, Микола Олександрович зважався, що коли згадає народну мудрість про те, що має зробити людина за свій вік, то він вийшов не одного сина, а четверо дітей, посадив не одне дерево, а цілі плантації (працював у системі лісового господарства), а крім того захистив дисертацію, створив газету, корпорацию, як народний депутат України бере участь у законотворчій діяльності парламенту. З останніх конкретних добрих справ — участь у виволоченні зарештованих за кордон українських моряків, сприяння акції протесту київського студентства тощо.

Окрім автора і ведучого програми «Наш майбутній Президент» Юрія Горюхова, у прямому ефірі з кандидатом у Президенти працював парламентський оглядач «Голосу України» Анатолій Бень.

Скандал

Шведський міністр обізвав Норвегію «радянською державою»

Міністри оборони Швеції та Норвегії Бьорн фон Схюдд і Ельдбьорг Левер домовилися щодо проведення спільних військових маневрів. Здавалося б, нічого надзвичайного. Хіба що одне: перша країна — нейтральна, а друга — член НАТО. І раніше вони такої кооперації уникали, але тепер і нейтральні європейські держави беруть активну участь у натовській програмі заради миру. Загалом, домовленість міністрів нікого не здивувала.

Навпаки — багато хто порадувалося: адже це свідчить, що скандал, який виник у відносинах Швеції та Норвегії минулого тижня, вдалося владнати, як то кажуть, мирним шляхом. А стаєлося от що.

Найши шведський міністр Бьорн Розенгрєн, який відповідав в уряді за промисловість, так образився на своїх норвежських колег, що обізвав Норвегію... «останньою радянською державою». Річ у тім, що тоді влад двох країн обговорювала варіанти злиття державних телефонних компаній «Телія» і «Теленор». Норвежці виявили несприятливість в обстоюванні своїх пропозицій, і саме це не сподобалося Розенгрєнові. Причому до такої міри, що він висловив вищезгадане формулювання по телебаченню.

По той бк шведсько-норвежського кордону, звичайно, страшно образилися: країна західної демократії — і раптом «радянська держава»! Уся преса Норвегії буквально залпнула. А генеральний директор компанії «Теленор» Турмуд Мєрмонен заявив, що він просто-таки шокований таким недружним висловлюванням.

Шведи, зоклада, швидко відступили — відповіли заяву зробив прес-офіс Йоран Перссон. Та й сам Бьорн Розенгрєн арозумів, що вчинив негарзд, і почав покаяльно вибачатися (знову на телебаченні) перед «усім народом Норвегії».

За кілька днів прес-офіс відхили. Хоча в пресі й досі можна побачити ушліфлені запитання на кшталт: «Чи не збирається Швеція розташувати військ вздовж кордону з Норвегією?». «Що гадати з цього поводу, товариш міністр оборони Бьорн фон Схюдд?» і так далі. Проте домовленість про спільні маневри засвідчила, що країни скандал уже пережили.

Марат ЗУБКОВ.

Гельсінкі.

Одружитися, кохаючись, можна. Але скільки клопотів

Олександрі всього два місяці. А вона вже мандрує, як справжня принцеса. Щоправда, у свою першу подорож вона вирушила на руках у мамі Кароліні — принцесі Монако. І не дуже далеко — до відділення педіатрії клініки Ніцци. Найзвичайнішня поїздка.

Проте за її виходом у світ стежила вся Європа. Дво-місячна дочка Кароліни та принца Ганноверського Ернеста Августа опинилася в центрі великого скандалу. Річ у тім, що 17 вересня в Австрії Олександра Шарпарті Ульріха Маріам Віржіні (іского ї їм двоє!) стала христіянока. А точніше — протестанткою.

З точки зору Ватикану — це більш ніж помилка. Адже офіційна релігія князівства Монако — католицизм. Але з чим пов'язаний цей демарш? Просто шлюб з Ернестом Августом Ганноверським — третій у житті Кароліни і другий — у житті Ернеста. Уперше Кароліна побула в шлюбі всього пару місяців.

Проте болісний процес розлучення у Ватикані тривав кілька років. Коли вони нарешті отримала розлучення, то це була матір'ю двох дітей і чекала на третє. Довгоочікуване рішення Ватикану дозволило їй вдруге обв'ячатися, і діти нарешті отримали право на титул.

І ось історія знову повторилася. Щоправда, коли одружувалася втретє, Кароліна була вдовою. Проте, з погляду Ватикану, це не поміжніло ситуацію. А тому Олександра, народжена в цивільному шлюбі (не посвеному церквою), не може успадкувати титулу матері.

Щоб виправити несправедливість, батьки вирішили окресити її в протестантській церкві. У принципі, релігійно — це протестанти, а їх релігій територія ставиться і до розлучення, і до повторних шлюбів. Та відомити в титулі принцеси Монакської — це одне, а зовсім інше — принцеси Ганноверської. Адже Ганноверська (іского ї їм двоє!) стала христіянока. А точніше — протестанткою. І ось історія знову повторилася. Щоправда, коли одружувалася втретє, Кароліна була вдовою. Проте, з погляду Ватикану, це не поміжніло ситуацію. А тому Олександра, народжена в цивільному шлюбі (не посвеному церквою), не може успадкувати титулу матері.

Хоча, якщо станеться диво й Ватикан таки дасть дозвіл на церковний шлюб Кароліни та Ернеста, дівчинку завжди можна буде прилучити до католицизму. Але чому ж не одружитися, що сама Кароліна не дуже цього бажає. Але надто багато вона мала можливостей переконатися: одружуватися, кохаючись, шлюб, звичайно, можна. Але скільки з цим клопотів.

Наталія РІЗНИК.

За матеріалами «Пари Матч».

Хосні Мубарака вчетверте обрано президентом Єгипту. Без жодних ексцесів. Парламент кандидатуру затвердив — народ на референдумі підтвердив. От і все. Ні тобі компромату в пресі, ні судових позовів, ні більш-менш вагомій опозиції. А подивитися на цих шалених і щиріх «убоїлявників» Мубарака! Мабусть, нашіми кандидатам у Президенти має бути заздрісно...

По той бк шведсько-норвежського кордону страшно образилися: країна західної демократії — і раптом «радянська держава»!

Досвід

Повертаючись до Медісона... через Інтернет

Перше, що дають у США почитати тим, хто цікавиться свободою слова і преси, — це, звісно, Перша поправка до американської Конституції. Поправку було прийнято ще 1791 року як складову частину так званого Білля про права, і звучить вона вичерпно: «Конгрес не має права видавати жодних законів, що стосуються релігії чи заборони її сповідувати, або обмежують свободу слова і преси чи право людей на мирні зібрання або на звертання до уряду по відшкодування збитків».

І з цим постулатом свободи ознайомили й українську групу адвокатів, членів Верховного суду України та журналістів, які за сприяння Академії розвитку освіти понад два тижні вивчали застосування американського законодавства, яке захищає свободу слова і преси у США.

І все було нібито зрозуміло, адже американські законодавці справи за понад 200 років так і не перестали через Першу поправку, а юристи США навчилися філігранно її застосовувати навіть у тих випадках, коли, на наш погляд, вона жодного відношення до справи не мала.

Однак, як пояснили нам у Корольській школі права в Нью-Йорку, сьогодні і ставлення до Першої поправки, і методи її застосування в США змінюються, бо змінюється і держава, і дух самої норми. За словами професора Корольської школи Джона Мак-Гінніса, з самого початку одні з авторів Першої поправки Джеймс Медісон (до речі, один з «батьків» Конституції США) трактував її доволі примативно — як складову частину приватної власності будь-якої людини, що проголошувалася недоторкованою. Насамперед, з боку держави.

З розвитком демократичних інституцій вплив держави США уможовілювався законами, і тіс став став цивілізованим, і Перша поправка поступово перетворювалася на суто юридичний політичний маніфест захисту діяльності журналістів і політиків-опозиціонерів, які критикували уряд. Як відомо, вершину цього процесу вважають коментар члена Верховного суду США Вільяма Бреннана в справі «Нью-Йорк таймс» проти Салідана». Той у США був перенесено з нї на голову законодавство щодо роботи журналістів, які пишуть про політику чи урядові звідві. Суддя Бреннан ухвалив, що не журналіст має доводити правдивість написаного ним про політику, а політик повинен спростовувати факти, які він вважає образливими для себе чи неправдивими. З того часу, за словами адвоката «Нью-Йорк таймс» Адама Ліпника, газета жодного разу не програтала судовий процес за позовом про наклеп з боку політиків. А американські політики чудово засвоїли, що коли вони вибрали собі таку кар'єру, то й мають поводитися відповідно, бо від недірного ока журналістів сховатися важко.

Поява ж «світлої павутини» Інтернету, де можна знайти будь-яку інформацію про будь-кого, взагалі перетворила світ на маленьку громаду, де всі про всіх знають усіма. Інтернет нестерпно намагається повернути спотворений порядок тисяч і тисяч людей. Він може посилити чи послабити становище людини, покращити чи погіршити її ділову репутацію через своєрідний вестернітний трансакційний контроль і обговорення спільних проблем у різних кінцях планети», — сказав Д. Мак-Гінніс.

А тому, за словами пана Мак-Гінніса, американські юристи — теоретики і практики — сьогодні і намагаються повернути до трактування Першої поправки за Медісоном. Тобто знову наголосити, що свобода слова, свобода поширення інформації будь-якою людиною — це частинка недоторканості й приватної власності. Іншими словами, коли, наприклад, конкуренти мають один на одного компромат і його можна оприлюднити будь-коли, то держава має тільки гарантувати їм це право.

Ось такі у них там теорії. І це, повторюю, при тому, що Перша поправка надійно захищає журналістів, а будь-яку інформацію і так можна отримати вільно. І, зоклада, навіть історично говорити, що такий теоретичний пошук тільки свідчить, як далеко відстає Україна. Нам би ще тільки на свою Першу поправку спромогтися та приватну власність зберегти і захистити. Отоді, можливо, й відлєдсуємо-таки свого Вашингтона...

Володимир КАЧКО.

Київ—Нью-Йорк—Київ.

Держава має гарантувати право на оприлюднення компромату?

Роздуми на вільну тему

Чорно-біле кіно на тлі червоного сонця

Що таке відмінність культур і в чому вона виявляється? Чи означає це, що людина, народжена в Європі, нездатна захоплюватися буддистськими храмами? Або африканські танці видаються пересиченими американцями звичайною дикістю? А може, якщо відмінності насправді немає, просто у нас немає умів уловити всю красу та багатство чужої культури і збагатити цим свою власну, а інший...

Від сьомого фестивалю японського кіно, що завершився цього тижня в Києві, залишилися подвійне враження. Перше, і головне, це, звичайно, відчуття світа. Ми перетворилися на людей, які відважилися ходити в кінотеатри і знайомляться з чужою кінокультурою лише за третейшорочних бойовиками, що їх крутили до очманіння на будь-якому телеканалі. І тут несподівано було даровано шанс прилучитися до справи найкращих фільмів японського кінематографу. Друге — здивування. Практично кожний показ супроводжувався аншлагом. Разувало й те, що деякі-но відсотків глядачів — молодь. Враховуючи, що фестиваль відбувся у Будинку кіно, ризику припустити, що серед цієї молоді — майбутні актори, режисери, сценаристи і кінорежисери. Отож — інтерв'ю. Такі є. Але звідки така дія на реакції?

Знаюся чесно, вперше показав у Україні фільми Акіри Куросави «Любачі Санцзюро», який в Японії вважають класиком, який справді полюбляють, мені же пощастило бачити. В іншій країні. І шоком в іншій атмосфері. Так, фільм знято 1962 року. Так, він чорно-білий. Але хіба в цьому справа? У фільмі «Броненосець «Потьомкін» був тільки один напівколоритний кадр, з червоним стягом, проте це не завадило зарахувати його до списку найкращих фільмів усіх часів і народів. Так, погоджуся, не дуже вдалий був переклад. Але японські фільми і вирізняються тим, що їх треба не слухати, а читати, скільки сприймати, відчувати. То звідки цей незрозумілий сміх, причому в найясніших емоційно-но епізодах? Було страшенно незручно перел організаторів фестивалю. Під час показу фільму в зал сидів посол

Японії Хонда Хітоші. Можна тільки здогадуватися, що він відчував, коли наша молодь хихотіла, а на екрані в цей час гинули люди. Головний герой казав слова, що залишається актуальними і в наступному тисячолітті. «Хорошо» казав той, що залишається в півках». Але його заглушили базікання і голосні коментарі з залу. З одного боку, на деякі фільми приходило стільки народу, що організаторам доводилося відлучати другий зал і проводити повторний сеанс. З другого — складалося враження, що похід у кіно — це домашнє завдання, яке слухачини студент робить тільки для того, щоб наступного дня можна було відповісти професору: «Ходив, бачив».

Це сумно. Тим паче, що кінострічки, показані в рамках кінофестивалю, були справді вражаючі. З усіх точок зору: режисери, операторські роботи, акторської майстерності. Ну, а стосовно іншого. Чому, власне, дивуватися, коли цілі покоління виховуються в атмосфері, де на першому місці стоїть проблема шматка хліба і тільки на другому — культурні й моральні?

Наталія ФІЛІПУК

Піввік на тисячолітньому шляху

1 жовтня 1949 р. на майдані Тяньаньмень у центрі Пекіна перед 300 тисячами китайців Голова Центрального народного уряду Мао Цзедун урочисто оголосив про створення Китайської Народної Республіки.

Перший етап становлення молодого держави проходив досить складно: розгорталися загальні відкриті у промисловому розвитку, спричинена віковою самоізоляцією імператорського Китаю та його напівколоніальним становищем у другій половині XIX — на початку XX століття. Проте попри певні внутрішні суперечності в 1950–1960-х рр. КНР створила базову політику промисловості, розпочала промислове виробництво багатьох важливих видів продукції, посилили науковий та освітній потенціал. Китай став п'ятою ядерною державою світу.

Важливо не забувати, що в ті непрості роки Китай був причетний до формування ідеології мирного співіснування. У червні 1954-го під час візиту до Індії та Бирми тодішній прем'єр Держради КНР Чжоу Енлай разом з своїми колегами з цих країн уперше висунули п'ять принципів такої ідеології: взаємна повага суверенітету й територіальній цілісності, взаємний ненапад, неутрачання у внутрішній справі одних одного, рівність і взаємна вигода, мирне співіснування.

Десятиріччя за часів (1960–1976 рр.), що увійшло в історію XX століття під назвою «культура революції», стало трагічною сторінкою в житті китайського народу. Внаслідок шоків експерименту жертвами репресій опинилися десятки мільйонів людей, країну було відкинуто далеко назад у розвитку.

І все ж таки звороти сили вийшли гори. Наприкінці 1978 р. після 3-го пленуму ЦК КПК 11-го скликання Китай почав здійснювати політику реформ і відкритості, узявся до всебічної модернізації країни, сумісно проводивши ліберальну економіку та суворо дисципліну. У моменті розпочалася нова сторінка в історії КНР, проте Китаю знову довелося пройти крампе виробування: придушення студентських виступів 1989 року спричинило негативну реакцію з боку світової спільноти. І тільки під керівництвом нового китайського реформ Ден Сяопіна КНР не лише зберегла єдність нації та стабільність багатомільйонного суспільства, а й досягла вражаючих успіхів у найскладніших економічних і соціальних реформах.

За 20 років здійснення політики реформ і відкритості Китай далеко просувається у своєму розвитку. Успішне розв'язання проблеми продовольства у КНР, по суті, означає усунення проблеми голоду для п'яти частин населення земної кулі, що є одним з відсотка розумних орих земель, які планета надає КНР.

За останні десять років у Китаї кількість людей, які живуть за межею бідності, зменшилася у п'ять разів. В абсолютних цифрах ідеться про десятки й сотні мільйонів людей, які створили задухачу до цивілізованого процесу, вперше за багато поколінь, замінюючи прагнення «вижити» на бажання жити по-людському.

Основа — стабільність, мета — розвиток, засіб — реформи. Коли не досягається мета, перемагають засіб. Коли під загрозю основа, перемагають мету. Тисячолітня мудрість народу, який дав світові такі суперечливі цінності, як компас, порох і паперові гроші, настільки Конфуція і Цін Шихуану... Складно пролити крохотливі сльозі зазавжди «людинолюбної» політики обсягання народжуваності в Китаї. Справді, нам не зрозуміти! Здійснення політики регулювання на-

Пекін. Площа Тяньаньмень. Усі готуються до сьогоднішніх урочистостей.

фото АП.

Спирания Китаю на власні сили, крім усього іншого, має свої наслідки: вилучення значних ресурсів розвинутих країн. Погляньте, скільки гуманітарної допомоги доводиться надсилати в африканські країни, які відмовилися від своєї відповідальності за власний розвиток. Збитки від катастрофічної поведінки, якої зазнає КНР торік, перевищили 20 млрд. доларів — але хіба це ліхо стало предметом пильної уваги світової спільноти? Мало того, в цих умовах Китай вважав для себе за необхідне надати допомогу українському Закарпаттю, яке також стало жертвою страшної стихії.

Закладеному XX століття стане століттям Азійсько-Тихоокеанського регіону, в якому одну з провідних ролей гратиме Китай. Вітім, німа, на межі віків, не менш важливо визначитися з найважливішими досягненнями людства у столітті, що мине. Нині ідеться прозвуху СРСР та «світової системи соціалізму», по-новому сприймаються звично класифіковані події XX століття. По-справжньому будівництвом у суспільно-історичному плані терпє бачитися значно менше світових процесів і подій. Крах колоніальних систем, створення ООН, мирне співіснування — безперечно здобутки людства. У цій нинішній гідне місце посідає й утворення Китайської Народної Республіки, безпересечно пов'язане з досягненнями світової спільноти. Стабільний та динамічний розвиток Китаю, який, усупереч усім внутрішнім і зовнішнім труднощам, ось уже 20 років являє світові «економічне диво» — гідне досягнення, з яким людство зустрічає нове тисячоліття.

Андрій ГОНЧАРУК, старший консультант Національного інституту стратегічних досліджень України.

Хроніка. Факти. Події

► Сеул

Мрія здійснилася

3 жовтня у Республіці Корея відзначитимуть День створення нації. Із шим святом пов'язана прекрасна легенда. Син небесного божества Ханчун вирішив спуститися на землю і навчити людей 360 корисним заняттям. Із землі стала влітати мрія настільки чудовою, що навіть боги хотіли жити там. Він перетворив величезну на землі і одружився з нею. Від їхнього шлюбу народилися син Ханчун, Вакчанг, що 3 жовтня 2333 року до нашої ери він заснував перше корейське королівство — Чосон.

► Підгорія

Проти Мілошевича — однозначно

За незалежності югославської республіки Чорногорія в разі проведення референдуму проголосували б 44 відсотки опитаних соціологічним центром «Ламар». 39 відсотків респондентів висловилися би за збереження Чорногорії у складі Югославії. При цьому голова президента СРЮ Слободан Мілошевича підтримують лише 8 відсотків учасників опитування.

► Тегеран

Президент про провокації

У прагненні обмежити свободу і завестися іранське суспільство у глудий кул звинувачив ісламських екстремістів президент Ірану Мохамад Хатамі. Виступаючи в мавзолі записника ІРІ аятоли Хомейні, представники студентства з нагоди початку нового навчального року, він заявив: «Іранське роду темні особи вважають, що революційні традиції перешкоджають прогресу країни. Ці провокатори намагаються протиставити студентство суспільству і релігії. Однак такі спроби приречені на провал».

► Братислава

Знайомо позиція

Якщо Словаччина отримає запрошення вступити до Європейського союзу і фінансову допомогу від нього для модернізації своїх енергосистем, то АЕС «Яславське-Богуніне» можуть закрити досвідково. Про це йдеться у підготовленому урядом повідомленні для ЄС. Закриття збудованої за сприяння СРСР АЕС, яка дає 20 відсотків електроенергії республіки, домагаться передусім Австрія, котра категорично відкидає можливість вступу Словаччини в ЄС у разі подальшої експлуатації станції.

► Джакарта

Багатоквотерний криза

Міністр оборони США Уільям Коен обговорив в індонезійській столиці питання східнотиморської кризи. Він зустрівся із президентом Індонезії Хабібі та своїм індонезійським колегою генералом Віранто. У поширений завіз галі Пенгатуран зазначено: США закликають індонезійську збройну силу «зробити правильний вибір» щодо підходу до Східного Тимору. Волочач американський міністр звинувачує індонезійських військових у «змові з проамериканськими нерегулярними бандами» у розв'язанні кампанії терору проти східнотиморського населення.

Тим часом в Індонезії тривають студентські заворушення (на знімку). Студенти протестують проти втручання військових у політику, а також проти нового «законоу про захист держави». Внаслідок сутичок цього тижня демонстрантів з армією і поліцією є вбиті й поранені.

За повідомленнями кореспондентів «Гу» та інформаційних агентств. Фото АП.

У Китаї сьогодні — велике свято

Тенденції

Не той тепер трейдер і селяни не ті...

Ще донедавна потужний продавець сільськогосподарської продукції, інакше кажучи, трейдер в особі ЗАТ «Укррос», активно кредитував сільгоспвиробників багатьох областей України. Але вже торік відмовився від практики товарного інвестування, зосередившись здебільшого на матеріально-технічному забезпеченні своїх цукрових заводів. Пальмірського на Черкащині та Чортківського, що в Тернопільській області. Про причини такої переорієнтації наш кореспондент розмовляв з генеральним директором групи компаній «Укррос» **Олег ШАВЛАКОМ**.

— Олесь Юрійовичу, керівники держави заповідають, що початок сезону перероблення цукру мало не гарантує соломки життя. Що ви думаєте з цього приводу?

— Зважаючи на ту обставину, що минулого сезону під снігом залишилося чимало цукрових буряків, я утримувався б від категоричних прогнозів. Цукор буде, запитання: скільки? Враховуючи погіршення площі цукрових буряків, наявність пального на час жнивної кампанії, наслідки посухи та інші чинники, гадаю, що Україна матиме щонайбільше 1 мільйон 600 тисяч тонн цукру, тобто значно менше, ніж попереднього сільськогосподарського сезону. І лише на 100 тисяч тонн більше за норму пального споживання. Треба бути дуже великим оптимістом, щоб керуючись цими прогнозами, говорити про солодке життя...

Господарства відчувають гостру нестачу пального...

— Саме так. І не лише господарства, а й цукрові заводи. Приміром, замість облічених півтисячі тонн дизпалива Пальмірський цукровий завод одержав від Держресурсу лише 47 тонн, більш як наполовину менше бензину. Не набагато краще держава подала і про Чортківський цукровий завод, хоч мала з ним також відносно угоду. До речі, бурякозбиральні господарствам цього сезону потрібно 2,5–3 тисячі тонн світлого нафтопродукту. Отже, щоб розпочати сезон перероблення цукрових буряків, їм будуть вимушені закуповувати нафтопродукти за комерційними цінами.

— Розумію, що трейдеру «Укррос» вигідно закуповувати ресурси за фіксованими цінами, а продавати — за комерційними. Власне, цього прагне і держава, який, схоже, вимусить кожне друге господарство. Хіба не так?

— Справді. Нині всі винні всім. Кельменецький цукровий завод, що в Чернівецькій області, заборгував не лише банку «Україна», а й нам — за мазут, дизпаливо, селтру. Навіть якщо сьогодні продати його майно з молотка, це вистачить грошей, щоб розрахуватися. Але він не може повернути нам борг з інших причин: його майно вже перебуває у податковій заставі. А це означає, що перші ж гроші на рахунок боржника забере податкова адміністрація, потім у черзі — Пенсійний фонд, місцевий бюджет... Комерсанту залишається дірка від бублика.

— Схоже, з цієї причини ви як трейдер відмовляєтеся від товарного кредитування господарств під розрахунок впроксам...

— Точно. Але з цієї ж причини господарства десятикратно дорожче оминають елеватори, масложирні комбінати, щоб не засвідчити рух коштів на своїх рахунках. Скажу більше: якби селянин міг переробити самостійно цукрові буряки, він уникав би послуг цукрових заводів. Адже, погляньте-но, скільки сільськогосподарської продукції продають нині просто з поля, току, складу, зрештою, з коліс. Виникає замкнене боргове поле. Фізично держава не може зібрати гроші і реалізувати боргову заставу, бо, відібравши у селянина останні ресурси, вона позбавить його можливості погасити їх на тербилах, соларку, запасні частини для тракторів і такі інші. Відібравши, вона позбавить свого головальника засобів виробництва.

— Що пропонує за цих умов комбінат?

— Більш розважливий підхід: колгоспні м'ясокомбінати, цукрові заводи в борги перед державою і комерсантами. От і треба погасити їх пропорційно між кредиторами, залишивши певну частку фінансових ресурсів господарству для відтворення виробництва. Це сповільнить погашення усієї суми боргу, але виведе з глухого кута взаємної зборгованості. Інакше кажучи, треба допомогти того, щоб селянин, реалізуючи за гроші свою продукцію, частково розрахувався з державою і комерсантами, залишивши собі гроші для сімейного добробуту. Це не взаємозалік, як деколи може здатися.

— Олесь Юрійовичу, я

Олег Шавлак вклевнений: погашати взаємну зборгованість треба на паритетних засадах між державою, виробником і комерсантами.

знаю, що в зонах бурякозбиральних цукрових заводів працюють потужні бурякозбиральні комбінати «Холмер» вартістю до мільйона німецьких марок за штуку, інша потужна техніка. На які показники орієнтуються ваші підприємства?

— Можна порухати на калькуляторі. У зонах бурякозбиральних Пальмірського цукрозаводу планується зібрати 400 тисяч тонн буряків. Після перероблення матимемо 13 відсотків цукру. Отже, близько 52 тисяч тонн. Це дуже пристойний результат.

— Чи працювали ви в русі міжнародних угод з Російською Федерацією? Якщо так, то чи було не вигідно?

— Звичайно. Цього року поставили в Росію свіжоморожене м'ясо, першочесне селінське масло, а нещодавно уклали угоди на продаж зерна III класу і фуражного зерна IV класу. Звісно, якби не було вигідно, не торгували б, хоча справу мали з російськими комерсантами, а не їхнім держресурсом. Що не означає, поєвно на прикладі. Ми втратили на цьому близько 10 відсотків рентабельності. А така втрата

тільки на секції м'яса становить близько 10 тисяч доларів. Отже, якщо ми поставили у Російську Федерацію 2 тисячі тонн м'яса, то збиток вимірювався двома сотнями тисяч доларів. Скажу тільки, що наші ціни цілком задовольняли і українську, і російську митницю.

— До речі, про м'ясо. Я чув, що ви придбали м'ясокомбінат...

— Це правда. Купили Хмельницький м'ясокомбінат і Гуляйпільський елеватор. Перший вже активно працює з мережею заготівників і може забирати 250–300 голів великої рогатої худоби на добу. Другий — візьме на перероблення все вирішене зерно доволених господарств.

Про це, власне, думали ще тоді, коли купували цукрозаводи. Розуміли, що бути просто трейдером в Україні дуже ризиковано з огляду на завищені борги, нестабільність курсової політики, суперечливість податкового законодавства. А, описавши позаторік на незахищеному інвестуванні, тепер уже в цьому впевнені. Ми не просто продамо, а виробимо і продамо результати своєї праці.

— Я чув, що Хмельницький м'ясокомбінат тривалий час простоявав...

— Мало того, перебував у заставі в Ексімбанку, який, зрештою, і виставив його на торги. Тепер, коли він знову став до ладу, можна вести мову про збереження робочих місць і про гарантію того, що його не розгнітуть по кутках. Але це вже — окрема розмова.

Залисяє Сергій ШАД.

Вибори

Агітатор отримав тілесні ушкодження. Тепер замітатимуть сліди?..

(Початок на 1-й стор.)

Хто ж такий Юрій Сірко? Директор, як уже говорилось, спеціалізованої дитбудинку. А ще — чоловік Лариси Казанької. Тут її звали Кучминою і кажуть, це воно і прізвище Президента. Ото його зна, може, так, а може — ні. Щоправда, сама пані Лариса, запитавши мене до розмови (а працює бухгалтером райдержадміністрації), потім раптом по-

давшись на погані стан здоров'я, відмовилася давати інтерв'ю. І не знає.

То чим провинився Олександр Пойда?

Він — агітатор Олександра Мороза і викликає «обслуговувати» найбільше в районі село — Мишурин Ріг. У селі з'явилися листівки, у велелюдних місцях портрети Олександра Олександровича. А головне, Пойду уважно й

охоче слухають люди. Бо він тут і депутат сільської ради, має авторитет.

Пойду лякали: «Якщо не виберешся звідси, то приїдуть наркомани і з твоєї дітей поріжуть ширини ремінь». І утішували: все це «за злих» і щоб воду не калувати». Це засвідчують не лише дружина Пойди, а й інші люди.

А Юрій Сірко над це намагався менше переконати, що «політичних міркувань» у всьому скоєному — не треба шукати.

На запитання, а які ж інші були мотиви, відповів не зміг дати. Зате під час повторної зустрічі через півдня, оглявшись, почав стверджувати, начебто в Ратника «були якісь взаємні рахунки» з Пойдою, а він до «супиць» жодного стосунку не мав. Тоді запитую, а навіщо він сам привіз Ратника опінові майже за сорок кілометрів з райцентру на острів Кучугури? Відповіді знову немає.

(Закінчення на 15-й стор.)

Повертаючись до надрукованого

У номер

► Київ

Місти в нікуди

Незабаром можна буде зводити з наших металокопунктурцій, якщо...

Тільки-но «Г» видрукував статтю «Холодна» ера в історії «гарячої» галузі держави (номер від 11 вересня ц. р.), як на дніпропетровський копункт зателефонували з приватної фірми «Орія». З надією, що газета підтримає ідею виробництва вітчизняного ферохрому. Без якого чорний металургій на пристойне майбутнє сподіватися марно.

Але перше запитання, яке поставило, зводилося до того: чому це приватна структура турбується ратом про майбутнє української чорної металургії?

З'ясувалося, харківська «Дніпросталь» біля як два роки тому підготувала техніко-економічне обґрунтування можливості виробництва ферохрому на діючих підприємствах України. З другого боку, фірма «Орія» намірило це, згодом, і інвестувати, і спільно з науковими Дніпропетровської металургійної академії працювати над тим, щоб виробити, які нові знання з новими й перспективними технологіями випуску сплавів металів і хрому в умовах вітчизняної металургії. Присмоктавши до металургійних підприємств, ладні чимдуж зарплатити під себе, «Орія» не шкодує грошей на перспективні розробки вчених. Та ось що розповів під час зустрічі директор цієї фірми Костянтин Войтук. Коли підірвали кандидата наук Юрія Саловника у своїй лабораторії спільно з Мигрогородським підприємством заводом отримав першу партію досить пристойного товарного ферохрому, з'ясувалося, що це нікому не потрібно. Точніше, замовлення колишнього Міністерства промисловості і його міністра Валерія Мазура було, але тепер ні цього міністерства, ні міністра Мазура немає, а в нинішньому Міністерстві «Міст» знову не властива. Войтку не грошей шкода. Його шире хвилює така фатальна «необачність», яка може мати дуже сумні наслідки.

Металургійний комплекс України належить до найбільшів у світі і за сприятливих обставин міг би розкопувати на небяксії успіхи. Але правдиво те, що ми випускаємо, переважно вуглець та низьколеговані марки сталі. За сучасними світовими мірками — другорядні. Останню чверть піку всі інші напівлегітовані переробляються на випуск нежаростійких, кислотно- та жаростійких конструкцій-

них марок, котрі служать набагато надійніше і довговічніше. У розвинених країнах такої сталі вже давно виробляють споживаючи 70 кілограмів на душу населення, довідавши долю нежаростійкого сортового металопрокату, який використовують для внутрішніх потреб, до 35 відсотків. Називати відповісти наші цифри навіть соромно, так вони поступаються показникам передових країн Америки, Європи та вже й Азії. Не кажучи про Японію, яка, не маючи практично власної сировинної бази, планетарно вийшла на найперевантаженіші позиції з виробництва висококісного металу.

А якими родовищами залізної та марганцевої руди, вальників і коксового вугілля володіє нашість України, зайве й нагадувати. Запасів хрому, шоправда, немає, але хіба це означає, що можна нескінченно витрачати на посередню продукцію все, що маємо? І коли нас утішають статистикою, нібито Україна впевнено виходить на світовий ринок чорних металів, отримуючи мало не сорок відсотків валютних надходжень до бюджету, — це вже, по суті, лохшизна

на вуха. Бо в нас беруть винятково заготовку відливати з марганцевих пісечей чи конвертери, отож фактично як сировину, аби самим потім виплавляти високолеговані марки сталі.

Чи можна сподіватися, що в таких «послугах» нашої металургії ще довго не зникатиме потреба? Дуже сумнівно. Хіба що «чорну» сталь остаточно переведуть у розряд сировини і країни, де вживають за раціональне використання ресурсів та пильну охорону довкілля, просто відмовляються морочити собі голову її виплавою.

За прогнозами вчених, уже в першому десятиріччі наступного століття використання вуглецевого та низьколегованого металу на планеті скоротиться на третину, якщо не більше. А це серйозна загроза. Особливо для України, потенційні можливості якої ніби не мають сити песимізм. Адже в Дніпропетровській металургійній академії підтвердили: справді, вже розроблено технології для виробництва вітчизняного ферохрому, коли не доведеться спеціально імпортувати, якщо не потужності, досить скористатися тими, що діють у Запоріжжі на тамтешньому феросплавному заводі, а також на Нікопольському. Треба тільки заложити і погратися. Коли окремо говорити про розробку, котру фінансувала фірма «Орія», то її можна хоч сьогодні впроваджувати, вже найближчим часом одержуючи достатньо українського ферохрому.

Цікаво, що директор «Орії» Костянтин Войтук апелює не лише до держави. Коли металургійні підприємства почали ставати акціонерними, а то й приватними, каже Костянтин Васильович, була надія, що довгождани господарі, з'явившись наразі, певною мірою спрямують кошти насамперед у перспективі. А як інакше, якщо збиратися займатися своїм бізнесом всерйоз і довго? Та з'ясувалося, новоявлені власники спішають вичапати все можливе з уже діючого і зовсім не «розкошлюють» на створення нового. Шкода, що при цьому зовсім не думують про майбутнє, якщо і власним машинобудівникам та іншим виробникам металокопунктурцій поставитимуть нікудишній і неконкурентоспроможний метал.

Микола НЕЧИПОРЕНКО, Дніпропетровськ.

Оголошення

17 листопада 1999 року о 15-й годині за адресою: Київ, Спортивна площа, 1, відбуватимуться загальні збори засновників ЗАТ «Народний інвестиційний фонд «КІНТО».

1. Про підсумки діяльності за 1998 рік.
2. Про виплату дивидендів за 1998 рік.
3. Про продовження терміну діяльності фонду.
4. Обрання правління фонду.
5. Обрання спостережної ради фонду.
6. Обрання ревізійної комісії фонду.
7. Про продовження дії договорів з інвестиційним керуванням та аудитором фонду.
8. Про затвердження нової редакції інвестиційної декларації фонду.
9. Про внесення змін та доповнень до установчих документів фонду.
10. Про затвердження змін до інформації про випуск інвестиційних сертифікатів фонду.

Металургійний комплекс України належить до найбільшів у світі і за сприятливих обставин міг би розкопувати на небяксії успіхи. Але правда й те, що ми виплавляємо переважно вуглець та низьколеговані марки сталі

Великі можливості малого бізнесу

На Приселенці де понад 2200 підприємств малого бізнесу. Своєрідним оглядом їхньої діяльності стала виставка «Малий бізнес-99» у Чернівцях, де демонструвалися новітні автомобілі, товари повсякденного попиту, цукрові вироби, продовольча продукція. Отож бізнес, хоч і малий, а можливості має великі.

Оголошення

Відкрите акціонерне товариство «Фірма «Взуття»

повідомляє, що загальні збори акціонерів ВАТ відбулися 26 листопада 1999 року об 11-й годині ранку за адресою: м. Одеса, вул. Пролетарська, 10.

- Регістрація акціонерів з 9-ї годині ранку.
1. Загальні збори товариства за підсумками фінансово-господарської діяльності за 1998 рік.
 2. Загальні збори комісії товариства.
 3. Загальні збори спостережної ради.
 4. Вибір нового складу спостережної ради.
 5. Різне.

Телефон для довідок (0482) 22-48-36.

Шампанське й виногради — красиво і корисно

35 по 8 жовтня в Національному виставковому центрі проходило п'яте ювілейна виставка-ярмарок «Саднишник України-99». Її провело Комітет з питань саднишництва, виноградарства та винобної промисловості України.

На виставі було представлено плоди та виногради, вино, шампанське та коньяк, лікеро-горіччяні вироби, соки, обладнання для переробки плодів та винограду, а також для винобної промисловості, комплексні лінії для розливу та закупорювання.

► Вінниця

Нагорода одна на двоох

У муге-судибі Михайла Коцюбинського, що у Вінниці, відбулося вручення атрибутированої першої писемниці за 1999 рік науковому працівникові Інституту українознавства Наталії Пожоді та голові обласної організацій Володимирі Кузменку. Оскільки обидвоє операторів набрали однакову кількість балів, комісія вирішила розділити грошову винагороду у тисячу гривень навпіл.

Літературну премію між писемниками-земляками започинає рік тому Вінницька обласна державна адміністрація.

► Житомир

Уперше без ПДВ

У регіональному відділенні Фонду держмайна України за сприяння проекту «Приватизація незавершеного будівництва в Україні» Міжбанківського фінансового корпоративу відбувся «круглий» — двадцять — аукціон. Однак угадувати приречено не вдалося цифром і навіть не тим, що в області вже значно перевищили річні плани з продажу незавершених об'єктів. Уперше аукціоні торги проходили без сплати покупцем податку на додану вартість. Справді, чи багато було «додавати» вартості до двохквартирного житлового будинку, який має будувальню готовність лише чотири відсотки, а нова будівельна компанія ступала сюди п'ять років тому?

► Тернопіль

Боржників — на аукціон

2356 підприємств Тернопільської області борг яких перед бюджетом перевищив 81 мільйон гривень, отримали повідомлення про заставу їхнього майна та майнових прав.

Тим часом від початку року арбітражний суди розглянули справи 52 підприємств, 20 з яких отримали статус банкрутів.

► Херсон

Зірочки до ювілею

Недараз назвали «Фрегатом» цей готель на херсонській набережній. Струнка сучасна споруда з небудівним обрисом біля справді збиратися поринути в паркову зелені у Дніпрої плеса. Нині наусачисний турецького таваріського обласного центру святкують десятилітній ювілей.

«Фрегат» поки що слинний серед херсонських «колег» зовсім залучено до охорони трьох зірочок. Якщо взяти до уваги, що вищий клас, тобто чотири зірки, мають столичні «Президент-готель» та «Національний», то для півдня України цей результат досить непоганий.

► Луцьк

«Міст» єднає сусідів

Десять ділових угод та протоколів наміру про співробітництво підписали представники підприємств Києва і Бреста, Львова і Барановичів, Тернополя і Луцька на міжнародній виставці-ярмарку «Міст-99», що відбулася в обласному центрі Волині. Виставка, організатором якої стала відомо ярмаркова фірма «Сіті», об'єднала дві експозиції: «Об'єднано, ділово» і «Луцьк автомобільний». Тому-то й асортимент виробів був найрізноманітніший — від сировини й саттехніки до найсучасніших легковиків і автопричепів.

Але найцікавішою особливістю ярмарку, який провадилось тут шорічно, було те, що уперше спільно демонстрували свої можливості підприємства і фірми двох сусідніх областей — Волинської та Брестської (Білузької), котрі входять до співрегіону «Ву».

ЛЮДИНА І ЛЮДИ

Мащенко такий молодий, і всі фільми його в майбутньому

Очевидно, ніхто не сперечатиметься з Ліною Костенко про те, що нишівня українська культурна політика сприяє єдиному — нав'язати суспільству комплекс меншовартості. Про це видатна поетеса сказала у своїй інвагуаційній лекції «Гуманітарна аура нації» в Національному університеті «Києво-Могилянська академія».

Справді, якщо в центрі столиці незалежної України споруджують пам'ятник провідному Паніковському, а не гоголівському Тарасу Бульбі, якщо у столичних вітринах перед киянами красуються Пацок і компанія йому подібних «героїв», є над чим замислитися (тим паче, що приклади й паралелі можна знайти і в нашому державному, політичному, культурному житті).

Гуманітарна аура нашої нації, як то кажуть, залишає бажати кращого. Кіно — один із чинників, які гуманітарну ауру формують. Прагнення дізнатися, чи варто сьогодні колись значний виробник кінопродукції і для УРСР, і для СРСР київська кіностудія імені О. Довженка, привело мене в кабінет її директора Миколи Мащенко.

Насамперед хотілося б дізнатися про ваше особисте творче життя. Що проблем чимало? Не зрозуміло. Але ви не з тих, хто сидить склавши руки. Тим паче, що постійно перед вами живе спонукання до праці, активний діал, — це ж Олександр Довженко, увічнений в монументі, його сад, впрішті — музей кінострі...

Успішний: у кіно настав час, коли треба повернути на екран особистість. Не епоха війни, народжує героя, а герой символізує сучасну йому епоху. Всю мою увагу нині зосереджена на Богданові Хмельницькому.

— Ви бачите його передусім як об'єднувача України й Росії?

— Саме це мене абсолютно не цікавить. Я бачу перед собою трагічну постать, який Бог після його смерті долов. Десять серій по п'ятдесят хвилин — такий буде фільм. Плануюмо завершити роботу над ним у 2001 році. Відчуваю, що наші «Богдан» потрібні глядачеві. Тим паче, що стрічка буде гостросюжетною, пригодницькою. Розповідь про герої став розповіддю про державотворця, який не замовчує ні його успіхів, ні помилок. На головну роль запропонував Богдана Ступку, которого бачу як повноправного співтворця кінострічки.

Читавши відома, що на кінострілці імені О. Довженка китайські митці завершили роботу над фільмом про Павлу Корчакіна. Цікаво, як ви ставитесь до цього? Ажже Мащенко увійде до історії коли насамперед як автор широкого відомого й популярного телесеріалу «Як гартувалася сталь» Миколи Острівського. Не ревувалі?

— Хто знає... Але більше думаю над самим чин літературним і кіномистецьким образом. Не зайвий він і в сьогоднішньому нашому житті, хіба не так? Микола Мащенко, коли здухався зустріти уже одуженого Тіма Туманову з Павлом Корчакіном, коли вона кидає йому в очі: «Оце все, що дава нам революція? Вона — багата й щаслива, і він — в жерничному одязі, хворий...» Чи не так поведеться багатьом з тих, хто боровся за українську незалежність, а тепер спритними людьми або й ними, хто й раніше, як то кажуть, був біля корита, відкинутий на узбіччя життя?

Рухаються література й політика, і цілується, і дієти подятує...

Буває так: ніби вже зацхали яблуня, а настає весна і десь при самому корені раптом вистрілило у небо зелена галаска. Значить, не вмерло дерево, ще пліднощіє...

Саме так хочеться сприймати нашу діяльність культурно-творчу акцію: і вихід нових книжок поетів Василя Голубовського «Слова у вишпаних сорочках» та поема Ліни Костенко «Берестечко», і видання в Івано-Франківську невідомими Юрієм Андруховичем та Володимиром Шкільським малої української енциклопедії актуальної літератури «Пітера», впрішті білосніжної статті Романа Горак в «Літературній Україні», присвяченої Іванові Франкові, котрий із сумом знає чаш, що в нас було і є замало людей, які найпростішою роботою Роман Горак долов до цих пір: «У нас, проте, було і є повно гетьманів, провідників, керівників, діячів, лідерів, які чогось прагнуть бачити себе королями при регаліях, а виявляються ці королями кімнати».

Інакше як життєздатність прагнення українців мати свою державу не можна не сприймати й останній з'їзд Руху. Це ми вже вступили у волюнтаризм, які належати політиці. Маме право, аде провідників Руху і нашої української письменниці — це один й ті самі люди, до того ж і їх має на думку Роман Горак. Ця думка була висловлена й на з'їзді. Означив її наш перший Президент Леонід Кравчук: «Ви постійно скажеш на те, що Рух

— Так, так... Але можна сказати й про щепну суть образу Корчакіна. Йдеться не про певну ідеологію, тим паче комуністичну. Павло Корчакіг знав, за що він боровся. Йому був чужий світ споживача й прагматизму. Одне слово, тут є про що говорити.

От тому й виник задум зробити фільм саме про Богдана Хмельницького. Пам'ятає грандіозне життя Богдана Миколи Івасюка «В'їзд Богдана Хмельницького до Києва»? От такий і фільм зробити б.

— У нас були певні домовленості щодо цієї роботи з польським режисером Єжи Гофманом? — Так. Перебачалося, що зйомки його фільму «Вогнем і мечем» відбудуться на нашій кіностудії, а потому виготовлені в нас костюми, бутафорія та реквізит використати і під час зйомок «Богдана Хмельницького». Але внаслідок хвилі протестів наших суперпатрістичних інтелектуалів свій «антиукраїнський» фільм Єжи Гофман знімав не в нас. Усі втратили від цього, а ми найбільше.

Та хоч би що там було, «Богдана Хмельницького» обов'язково буде знято.

— Що ж, Микола Павловичу, ваші творчі плани нам трохи відкрилися. А як живуть і що робить ваші колеги? Юрій Лисенко в одному з інтерв'ю сказав, що має сценарій, накриваний за всі, що потрапляли на кінострілку імені Довженка протягом 90-х років, — де взяти троші, щоб реалізувати їх? — Це такі сценарії: «Агн і Агафер. Хроніка другого прищета Христа». Разом із Людмилою Єфременко Юрій Лисенко зняв стрічку «Аве Марія». Також є у Юрія Лисенка сценарій фільму «Мазепа».

Та де взяти троші, щоб реалізувати їх? — Це всі такі ві українського кіно рухається. Незабаром глядачі зустрінуться з новою роботою режисера Олеса Янчука — фільмом «Командир армії безсмертних» (сценарій Василя Портака). Твір розповідає про Українську Повстанську армію та її командира Романа Шухевича. Не забуто й про традиційно навня в колішньому кінопрокаті комедії. Дмитро Томашпольський знімає фантастичну стрічку «Приняті усі».

Звичайно, це дуже мало, адже кіностудія розрахована на зйомки 45 фільмів у рік.

— Микола Павловичу, як тісно співпрацює з телебаченням. За рахунок чого розвивається значну частину своїх фільмівських проблем. Яка наша думка щодо причин відсутності на телеканалах вітчизняних кінострічок?

— Річ у тім, що всі фільми, зроблені за часів Радянського Союзу, залишилися у союзному фільмофонді в Більш Стривах. Тепер це власність Російської Федерації. Там зберігаються, зрозуміло, різні за мистецькою якістю стрічки. Але їх 750! Наших, українських. З них 300 фільмів екранізації класичної вітчизняної літератури.

— Чому Мистецтво культури і мистецтв України не поручує питання про повернення нам нашої? Чи обмін стрічками, чи залягати інші форми співпраці з російськими колегами?

— Це питання не де мене. Але скажу, що роботу таку треба проводити і вона, сподіваюся, дасть результат.

Віталій АБЛЮЦОВ.

Микола Мащенко підказав у такий спосіб тему нашої наступної публікації, яку ми присвятили проблемі повернення з Російської Федерації в Україну кінострічок, знятих на кінострілці імені Довженка. Хіба це неможливо?

Странно впасти у кайдани. Умирати в неволі. А ще гірше — стати, стати, стати на волю.

Господи, яка вічна актуальність закладена в Шевченкові слова!

Потрібні й митинги, й демонстрації — улюблені заняття вітчизняної інтелігенції. Але це потрібні сьогодні ПРАЦІ, під час якої прагнуть Іван Франко й поетеси.

Де десятиліття Руху його лідери могли б прийти, наприклад, з новою публіцистичною роботою — продовженням праці Іваном Довженком «Інтернаціоналізм як русифікація». Лише в заголовку замість слова «інтернаціоналізм» треба поставити «незалежність».

Але прийшли вони по десятиліття в той самий активний за політичними справами і сподівалися про чудовий минулий поря. Вони — діти неперіодичного останнього шлюбу політики й літератури, їхній талант служив — це насамперед стан психіки. Чи не тому так скупо родить наше літературне поле?

Віталій ГАЙДУРСЬКИЙ.

Заявка на тему

Двічі по два — п'ятнадцять

Шойно в газеті «День» промайнула замітка: ніби-то в деяких районах Рівненщини телевізійні антени технічно не здатні сприймати українських телесигналів, а тільки білоруські. І ось, коли серед тамтешніх мешканців провели опитування — кого вони хочуть бачити президентом, — ті відповіли: «Лукашенка!» Курйоз — але висновки напрошуються серйозні. Перше: телевізійний «чужак» переконує нас у чому загалом, отже, варто покладатися на власний розум і власні враження. Друге: покладатися на власний розум та враження треба обережно. Бо навіть шкільком безневинна арифметична задача для 3-го класу, потрапивши в поле суспільних пристрастей, сприймається як агітка, а відтак на вицвітає математички можуть полати до суду! А чи дивно? Адже відповідей у задачі не одна, а цілих п'ятнадцять.

АНОНС

Хто купить Хулія Хурину

У столичному Молодому театрі 15 жовтня мусить з'явитися на світ прескава прем'єра під дивовижною назвою «РехуВліпйЗор».

Трудно вимовити, але назва розшифровується просто. Це поєднання в одній виставі двох сюжетів — «Хулія» та «РехуЗор» Гоголя та «Хулія Хурина» — Хулія. І там, і там, історія пройдиш, котрий поставив на вука провинцієне містечко, один — у дев'ятнадцьому, другий — у нинішньому столітті. Хлестакова, до речі, грає знаменитий комік Леонід Данилович Кучма, в інших ролях — славні артисти Тамара Яценко, Ігор Щербак, Валерій Легін, Ярослав Гаврилюк, Ярослав Сланко, Станіслав Боклан, їхня присутність гарантує, що глядацькому серцю буде весело.

Є тут і інший момент, веселий швидко для розуму, аніж для серця. Цю виставу задувано заповню до того, як з'явився перші передиворині гороскопи. Але в передиворині ситуацію прем'єра Молодого театру поцідає дуже вперше — хоча б тим, що у виставі два сюжети, а у передиворині п'єсах — три сюжетні лінії п'ятнадцять. Отже, і публіка, і театр ніби зайняти, по суті, одним і тим самим — намагаються звести ці сюжети до якогось єдиного знамення.

Утім, постановку вистави Станіслав Мойсейєв — естет у найкращому розумінні цього слова. Він не вважає, що театр має прості відповіді на складні запитання. Як зауважив пан Мойсейєв у короткому інтерв'ю нашої газети, публіка сама зробить свій висновок, і свій висновок буде третім сюжетом вистави — сюжетом, котрий не залежить від намірів театру.

Ми запитали в режисера: не вважає жоден з учасників передиворині персонажів не зацікавивши цією виставою — як інтелектуальним товаром, котрий може істотно вплинути на розум та на емоції електорату? З'ясується — ні, мабуть, політикам набавлять зручність впливати на простодушний електорат на пої-концертах.

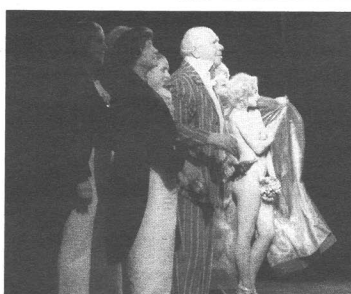
Правда, одну виставу, прем'єра якої відбудеться у Молодом театрі напередодні виборів, 30 жовтня, закупила одна з впливових політичних сил, а саме — «Солідарність». Іако вистави пронизана прагненням соціальної справедливості. Вистава зветься «Харнікн смарагдового міста» і розкахована, як можна згодатися, на підставах електорату.

Марко МОВЧОК.

Міні-рецензія

Залишайтеся з нами

Поява на телеканалі «1+1» мультимедію «Великі переговори» при першому перегляді справді враження бомби. Завалює, що всі п'ятнадцять героїв цього мультимедію — кандидати у Президенти — ненадовго об'єднуються й одночасно закріплюють телеканали власними грудами, щоб ніколи більше ніколи того мультимедію не побачити. Але мультимедію трішки часу, все було тихо, нам дали змогу подивитися той фільм ще кілька разів і переконатися, що там нема нічого страшного ні для публіки, ні для кандидатів. Навпаки, там є шість великих вітальних мультимедію неспокійної нервозності. В тому мультимедію нема жодного, немов його автори тасмано підписали угоду про чесні вибори і добросовісно ту угоду виконали. Мультимедію, якщо придивитися, нікого не ображає. Якщо ти любиш когось із претендентів — то ти не перестанеш їх любити після цього фільму,

«Кар'єра Артуро Уї», сцена спокуси добропорядного Догсборо (Михайло Крамар). Ця пікантна ситуація майже бувальна нагадує історію української судноплавної компанії «Бласко», якою Брехт і не дожив до наших славних днів

Фото
СВЕТЛАНА СЕВЕРОВА.

Людмила Деметрєва та Ярослав Гаврилюк у виставі «РехуВліпйЗор».

Фото
ІРИНИ СОМОВОЇ.

P. S

Короткий путівник по уїзмі

Новий сезон у столичному театрі імені Івана Франка відкриває виставою «Кар'єра Артуро Уї» Б. Брехта у постановці Валентина Кошмачка-Деліда. Це, з мінімальними змінами, відновлення вистави 15-літньої давності — тоді влада виставу за те, що «у нас такого бути не може».

А сьогодні влада могла б (якби нинішня влада ходила до театру) знову закрити виставу — за те, що все неспроможне — справді! Тонна назва п'єси («Кар'єра... яку можна було сплутити») звучить гірко-іронічно: можна було, але не сплутали. Як відомо, Брехт «співав» біографію Уї з біографії Гітлера. Тож титл Адоляфа у виставі з'являється не випадково (у блискучому виконанні Володимира Коліди). А роль Уї грає Богдан Ступка. Грає, практично не натякаючи на фюрера ні гримом, ані пластикой. І це розумно, бо отакій Уї — сучасний, «різний» нам, його легше впізнати. Правда, утілювання не приносить великої радості — це все той самий, диявольський живучий тип Великого Общайника, котрий успішно паразитує на наших надіях. Принципи йому дуже прості, навіть елементарні — Уї приходить і каже: виберіть мене, і я вас захищу. А ми ж хочемо бути захищеними? Хочемо? От і попадаємось на умовляння чортового ласкавого ректора.

Вистава робилася не «під вибори». Її мусили відстояти за торі. Але спізналися. І спізнання несподівано виявилось вчасним. Бо, потрапивши неаркомом у нинішню ситуацію, вистава своєрідно актуалізується. Вона каує на стійкість в якостях із політичних демеагів-общайників, скільки — в саму публіку. І ніби каує: подивися, який примитивний оцей уїзм! І який не твоє надіяність — чи валоєся б уїзмові торжествувати? Отже, уїзм — це «ми», а не «воєни».

Христофор ГРУША.

У номер

► Миколаїв

У кого все-таки

«ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИЙ» ПАКЕТ?

Група «Сибірський алюміній» (Росія) завершує оформлення домовленості на придбання 33% акцій АТ «Миколаївський гірничо-металургійний комбінат» — найбільшого в Східній Україні алюмінієвого сировини. Про це повідомив віце-президент групи Герман Каченко. За його словами, нині частина друкарів «Сибірського алюмінію» структурує власні акції МГЗ, і протитом тисня група мас намір оформити їх придбання. Більше того, одні із партнерів «Сибірського алюмінію» закупляють акції МГЗ на ринку і запропонують групі придбати ці акції.

Як заявив Г. Каченко, керівництво «Сибірського алюмінію» робило низку вигідних пропозицій щодо придбання гірничо-металургійного Миколаївського заводу, але йому було відмовлено. Тепер, маючи акції МГЗ, вони вимагатимуть частку гірничо-металургійного підприємства.

Тим часом Дмитро Босов, глава московського представництва Trans World Commodities Ltd., компанії, що бере участь у продажі миколаївського газопроводу в РФ, поширив велику цікавість інформацію. За його словами, колишній генеральний директор МГЗ Віталій Мешин пропав 30,97% акцій заводу, які перебувають у власності ЗАТ «Трудолінійні колективи» (МГЗ), утвореного з ініціативи колишнього керівництва МГЗ. Купувати цей пакет, мовляв, немає сенсу, бо ніхто їдуть судові розгляди з приводу начебто незаконного утворення ЗАТ.

Натомість, за рішенням Кабінету Міністрів України від 26 жовтня цього року пакет акцій БАТ «МГЗ» у розмірі 50-1 акція закріплена в державній власності на п'ять років і передано в управління Міністерству промислової політики України.

За повідомленням «Інтерфакс-Україна», Фонд держмайна України планує продати 5% акцій МГЗ на Українській фондовій біржі 12 жовтня поточного року.

► Львів

За словом — діло

У Львові відбувся міжнародний семінар «Прискорення співробітництва як чинник європейської інтеграції». У його рамках працювала виставка торгів і послуг «Інтерекот-99». Учасники форуму отримали інформацію про діяльність вільних економічних зон «Яворів» і «Трускавець», обговорили методи підтримки національного виробника, встановили контакти із зарубіжними партнерами у галузях агропромислового, машинобудівного та будівельного комплексів.

► Черкаси

Став ближчим Каневу Париж

Понад двадцять робіт, виконаних Миколою Кричевським, його американська родичка Катерина Кричевська-Росанди передала музею Г. Шевченка в Каневі.

Пейзажі, портрети, натюрморти художник написав у Парижі. Даруюк неошного духовного скарбу став можливим завдяки сприянню Національного комітету з повернення українських цінностей при Кабінеті Міністрів України.

► Донецьк

Усі ветерани в гості до нас

Ветерани «Шахтаря» та збірної СРСР зустрінуться на донецькому стадіоні «Шахтар» 5 жовтня. Очікують, що на поле вийдуть кумири останніх двох десятиліть — Олег Блохін, Рінат Дасаєв, Фелір Черніков, Леонід Буряк, Олександр Заваров та інші.

Організатори спортивного відкриття стадиону Донецька обласна рада та футбольний клуб «Шахтар», а коментаторами запрошено Володимира Маслаченка, Володимира Перетуріна та Коте Махаладзе.

► Тернопіль

Театральні вечори

Щеї осені драмтеатр для численних шанувальників підготував фестиваль Тернопільський театральний вечір. Дебют-99. Протягом п'яти днів глядачі оновляють ролю молодих режисерів і насолоджуватися грою акторів з Чернігова, Одеси, Севастополя, Дрогобича, Маріуполя, Львова.

Не схиляйтеся, похилі!

**Сьогодні —
Міжнародний
день людей
похилого віку**

Штрільці, пригадується, говорив оту свою фразу, слухаючи фортепіанну музику у виконанні старенької фрау. То був красивий і сентиментальний кінематографічний жест. Кантівка теж любить музику, але не любить жестів — руки зайняті. Правда, один жест тут дуже звичний: жест зустрічей і прощань, коли приїждять або від'їздять діти. А своїх дітей в Кантівці нині всього двоє — рівно стільки, як було під опікою у Штрільці. Кантівка колись була великим селом, мала повну школу малюків, а нині тут тільки 18 дворів, обжитих переважно отакими, як баба Оля та дід Карпо. Нам би впровадити ще одне державне свято — День українських сіл похилого віку. Ото було б свято — вся Україна гуляла б, бо похвалитися є чим, і кількістю тих сіл, і їхньою похилістю, і їхньою непохитністю ... поки там ще живуть отакі баби та діди.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Хмельницька
область.

Акція тижня

7 мішків гречаної овни

Під патронатом Президента

У КСП імені Міхейла Камдессю під патронатом Президента відбулося дослідкове завершення останніх польових робіт.

Не вірите? Ну й даремо. А було так...

Ізупі! — заволав не своїм голосом голова правління. І навіть те пояснювали, що іде і до кого, поїб на околицю зустрічати.

Мабуть, знову артистів везуть, — скривився хтось. — Уже отут сидять, — помацав пещічку.

— А може, гуманітарну допомогу? Утім, не вгадав нікто. Бо край села зупинилися довжелезна колона різноманітної техніки. Трактори, комбайни, автоцистерни.

Ото вже вам не жаріт Миттю збіглося все село. Бо во колієс працююча техніка була не в дивовижу. А тепер проїде вузькоколійний трактор — не мов на НІУ всі витріщаються. А потім ще з тиждець переповнюють собі од одному цей небажаний факт. І неспроста: пального в селі, якщо злізти все в пачкаль лампу, вистачило б тільки на того, щоб обсматити кабанчик хмист.

А тут одразу стільки конячок. Уся новенька, ніби шойно з конієра.

Жодної тобі подярини. Тільки й того, що зловжів та зловперек помережана гаслами: «КСП імені М. Камдессю голосує за кожного Президента», «Плани Президента — наші плани».

Дорогі співвітчизники, — сказав представник гостей, відкривши імпровізований мітинг. — Нарешті й на нашу сільську вулицю прийшло свято! Під патронатом Президента ми беремося завершити всі роботи в полі. Зважаючи на нестру в господарстві пального, ми своїми силами зберемо кукурудзу та соняшник, зоремо на збіг і посіємо озими. А ви всі можете відпочивати...

Присутній помітно похаживав. А коли всім роздали по колоді карт та відру смаженого соняшничкового настія (з розсмаку на два двори), то й зовсім зашпилювали. Оце діло! Нарешті про селянина згадали.

А в полі вже закінчила робота під патронатом Президента. На механізі І люблю було дивитися. Друго збирали кукурудзу на зерно. Обмолотили соняшник. Волочачок посиляли озими і висаджували картоплю. А потім підготували ді площі під сібву яри — все-все повнорозвали.

Одне слово, років десять нікого такого в господарстві не було! А голівне — й цього мало.

— А чи не можна, — немисливо спитали селяни, — під патронатом Президента ще й ферму до зими підготувати? Бо самі розумієте...

Перезирнувши прибулі... І що ви думаєте? Переміли дах, вставили шибки, відремонтували джері. Навіть кормів додатково привезли.

А голова правління зовсім знахажив.

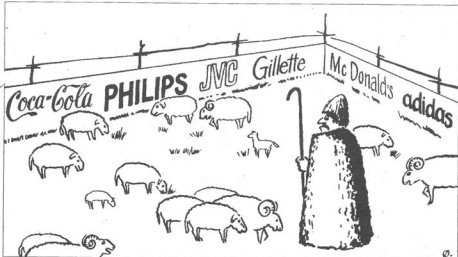
— А чи не можна? — знов своєю. — Не можна, а треба! — кажуть у відповіль. — Для наших виборців нічого не можна.

Пройшлися селом, хазяйським оком все підмітали. Там комусь город зорали. Там паркан підпаврили. Там дровеш нарубали. Там кабанчик хахотіли. Там помедлили корос. І все швидко, на найвишньому рівні й без будь-якої оплати та могорін. Бо ж під патронатом Президента...

Бачу, не вірите. Але чому? Хіба не відбуваються нині в державі різноманітні заходи під патронатом Президента? Шопарда, вони переважно комусь розважалися. Особливо розпаліся естрадні виконавці. На віолу, чи що? Активно розвивалися ротища фототрапу і наших вітчизняних і зарубіжних. Оті самі, котрі нещодавно агітували і за свого Президента. Пам'ятаєте? «Голосуві або програвші». Та що вони витрапили? Утім, естрадних співаків, що активізувалися і своїми голосами та обома руками голосували за Президента, зрозуміти можна. Бо добре їм домі: одно голосувати двома руками, то, можливо, і руки зв'язані...

Павло КУЦЬ.

P. S. Політично-концертний тур докочисів і до нашого шахтарського міста Донецька. Зірси естради під патронатом Президента супроводжували колючу шахтарів, які вирушають до столиці в пошуках зарплати. Щоб їм не так сумно було.

Оголошення

У супермаркет «Все для нових українців» надійшли у продаж виборчі дільниці, політичні партії, держадміністрації та футбольні клуби.

Щасливі

Завдяки прийнятій у Банановому Марамзодорі програмі «Зайняття-3000» минулого року знайшли собі роботу аж 47 марамзодорців. А чекають роботу всього-на-всього 2 мільйони.

Казка

Г'ять конячок (Політичний підром)

Темна конячка — це коли важко роздивитися, якої вона маєсті

Конячок за мастю завжди було, і є, мабуть, ще довго буде менше, ніж загальної кількості. Отже, у будь-якому рідістому конячці конячок загоні й більше за кількістю, ніж за мастю. Крім нашого: у нашому саме стільки конячок, скільки й мастей. А саме, на перший погляд, п'ять: рибка, червона, біла, чорна і темна.

Усі ці п'ять конячок відомі нам не тому, що потрапили вони в цю казку, а тому, перш за все, що потрапили їм вони в історію.

Тобто, ми їх просто знаємо, а нашідаки наші мають знати обов'язково. До того ж, багато прийдешніх поколінь.

Так от, згадували ці відомі конячки статі ще більш відомими, тому прийшли вони на підром і казку тому, що на підромі найголовніший від усіх конячок і конячок:

— Чули ми, складають тут у нас список коней, які бажать взяти участь у майбутніх перегонах, щоб одержати приз — чарівний мішок з невичерпним вісом, призначений тій конячці, яка першою скопить його зубами. Або хоча б наступити одним копитом.

Так, — відповідає найголовніший над жокеями й кінями Іван Іванович Жокієвдас, — ви звернулися саме тут, куди слід, і якраз, до того, до кого треба: саме ми клаштуємо ці перегони з призом. Ми дуже раді вашій участі! Тому що це всім вигідно: вам — тому що кожна з вас, якщо й не одержить чарівний мішок, то все-таки одержить обов'язково. А нам — тому що чим більше коней, тим більше пилотів, тим більша відомість цієї великої кількості учасників у перегонах та залах, тим більше ставок, тим більший збір.

Записали конячок в один список за іменами в алфавітному порядку і в другий — за мастями в порядку кольорів веселі, поставили кожну на свою дорічку носом від чарівного мішка з невичерпним вісом, і той, кому належить, плеснув у долоні (а не вистриб із хопівки, від чого коні можуть розгнітись в різні боки). Отже, уперед!

Кинулися наші конячки (одна на одну — потім, а поки що — вперед) так, що вми-

жати кожної опинився там, де шойно була голова, а потім зникли й хвости. І голови зникли. У баченні моря. Бо добре їм: одну поперед усіх, яка мчала швидше...

І раптом, уже в кінці кола, пропала й вона.

Тому що з решти чотирьох одна хвилювала підковою передньої ноги по задній нозі іншу (другу), друга — підковою в череві третій, третя — всією своєю ногою виперла четверту в канаву (на хорошому підромі мають бути хороші канави), а та (конячка, а не канавна) виявилася настільки спритною, що встигла виперати п'яту ту, що була поперед усіх зубами за хвіст і таким чином потягла її в канаву слідом за собою.

Першою добралася до чарівного мішка з невичерпним вісом та, яка першою підняла своїми зубами за хвіст і таким чином потягла її в канаву слідом за собою.

І хоча назвали ми казкою те, що про тут розповідається, насправді це зовсім не казка казкова, а найприродніший бувальщина. Яку цілком можна розумівати як казку і за таку її видавати: як таку, що мала місце на президентському підромі з президентськими перегонами. А не, як це може комуся здатися, на президентських виборах. Чи конячих. Перегонах на підромі, а не в виборах.

І тому на таких підроміх з такими конячками можна все. Навіть немислимне, неможливе і абсолютно несприятливе. Хоча той, хто допустив конячок до перегонів, може допустити й все.

І, наприклад, посткритиш. Подейкують, були там ще й інші конячки, різні сірі, які буюто брали участь. Насправді ж вони тільки наважувалися пітико з-під копит перших. Тим що навіть не стало видно, якої вони тепер масті...

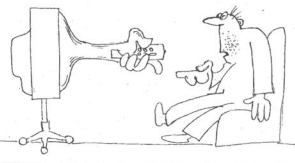
Мироплас МИЛОРАДОВИЧ.

Програма ТБ на завтра

- 6.00. Сумні новини.
- 7.00. На допомогу городникам. Як швидко зібрати врожай на городі сусіда.
- 8.00. Бридкі новини.
- 8.45. Біг з перешкодами коридорами влітку.
- 10.30. «Це ви можете!» Репортаж з ветерологічної лікарні.
- 11.15. Служу вгавемальською народом!
- 12.00. Кідушні новини.
- 13.05. Дашч гуманітарну допомогу! Репортаж зі святкових зборів керівників.
- 14.00. Трибуна фракцій антинародних депутатів.
- 16.00. Футбол. «Динамо» — «Спартак». Судя — своя людина.
- 17.45. Поезія. Ода Ю. Завкаснаго «Мой бакир!».
- 18.00. Жалісні новини.
- 18.40. Телесеріал «Тихе коняння».
- 5397506 серія. Після закінчення не забудьте розгріти телевизор.
- 19.00. Три запитання без відповідей.
- 19.20. Хвилина мовчання. Жертвам мексиканських телесеріалів присвячується...
- 20.26. «Смачно, ситно, швидко!» Виробничо-локашин на вулх грудлих за новою технологією.
- 21.00. «Час, назді!»
- 21.45. КВК. Збірна депутатів — збірна Кабінету Міністрів.
- 23.05. «Заради миру на землі роздайте людям автомати!» Хореографічна композиція.
- 0.10. Новини «Не проти ночі буде сказано».

Програма ТБ на післязавтра

- 6.00. Нічного собі новини!
- 6.40. Конерт О. Стерляченко для шарманки з оркестром. Частина 2.
- 7.00. Передовий досвід. Подари бувалою домишника.
- 7.45. Відкритий чемпіонат 102 мікрофону зі штурму тролейбуса. (Переможці їдуть, решта їде пішки.)
- 8.00. Соната «Сі-бемоль гол-чух-чухи».
- 8.20. Гвинтастика для дистрифків.
- 9.00. Казка «Двоє поросат».
- 10.00. Із залу суду. Справа про третє пороса.
- 10.50. Поки чоловіка немає вдома.
- 13.00. Мультифільм для пенсіонерів.
- 14.15. Фізика. 9 клас. Техніка сексу.
- 16.00. Уроки ринкової економіки: як зупинити всі заводи і фабрики.
- 17.30. Клуб веселих та довірливих «Прамбл».
- 18.20. Оба-лай.
- 19.00. Телесеріал конюголюбської студії «Просто Одарка» 4527 серія.
- 20.45. На добраніч, дорослі!
- 21.00. Фільм жахів. «Пісня цілина».
- 22.10. Мода. Ажурна шопка та художня латка.
- 23.00. «Знову двійка». Політичний шовених.
- 0.05. «Ах, Олеса!» Репортаж з малини.
- 1.15. Лірка від ваучера.
- 2.00. «Хто? Де? 3 км?»
- 3.00. «На добраніч, діти!» Про це. І про те.

Мал. Сеприс РІБКОКОНЯ.

А в полі вже закінчила робота під патронатом Президента

ЛЮДИНА І ЛЮДИ

«Віршів на підпочиноск Криміму...»

РЕНЕСАНС ДЕРЖДАЧ

Після смерті Сталіна, починаючи з «єри правління» Хрущова, на любов до Криму захоплювали майже всі московська еліта. Персонал номінальних державних установ був перейти чи не на цілодобову виснажливу вахту.

«Мала Сосновка», від якої відоміється Сталін, разом з «Великою» відразу увійшли до розпорядку Хрущову у Криму шлої системи держав. Проте сьогоднішній вигляд дачний комплекс у гірській Масандрі набув уже за часів Брежньова, котрий закріпив традицію кремлівських начальників зустрічатися літку «без κραва-ток» обов'язково на сонячному Південнобережжі. Тоді, в 1973—1974 роках, за вказівкою Брежньова в околицях палацу побудували конференц-залу «Штаро».

«Велика Сосновка» і «Мала Сосновка» проіснували до 1989 року, коли з легкої руки Горбачова їх передали Мінкультури СРСР. Вреїти Масандрійський палац вирішили перетворити на музей. 7 років тому сюди прийшли перші відвідувачі, та мало хто з них знає і досі, що відразу за східним фасадом Масандри починається огороджена бетонним парканом зона. Вище, в горах, розташовані втасмичнені для непосвячених сталінський будинок і брежньовське «Штаро». Від держави в Масандрійському палаці нині збереглися лише величезна кімната, якій за комфортом далеко до сучасних джакуз.

Хрущова численні очевиди його нерішких відвідин Криму гадують з відвертою симпатією, незважаючи на московську ідеологічну літківку про те, буютьмо саме він особисто та ще й нібито «під мухою» «подарував Крим Україні».

Правда тут лише те, що бореться з культом особи Сталіна дуже вполював «Малу Сосновку». Дерев'яний будинок викликав у нового Генсека захват і приплив сил, він був зачарований мальовничим околицями. Проте Хрущов тут не жив, а лише приймав численних гостей, з гордістю демонструючи казковий «палац» багатому зарубіжним друзям, вштовпувавши наряди з обов'язковими шедрими фуршетами на галивнянах довід.

Завдяки Хрущову було максимально розширено і модернізовано сівківський дачний комплекс, він сам контролював реконструкцію старовинних палахів і будівельних нових. Усього за три роки, починаючи з 1953-го, ніби за помахом чарівної палички, з'явився перша і друга державці в Ніжній Ореанді, було збудовано сьому державці «Чайр» у Міхорі. Особливо розбудувалися Мухалатка, де вночі і ввдень мурвали сучасний палаточний комплекс восьму, дев'яту, десятку державці, до яких пізніше приєдналась, уніфікації ансамбл, резервна шоста генсекаська дача. Свята тут тривали протягом усього літа.

Про адм і типових банкетів гадую полковник у відставці Акімиді Чепілаков, котрий понад 10 років, починаючи з 'п'ятдесятих, очолював у Криму службу охорони вищих партійних і державних осіб СРСР, які приїздили на відпочинок і «роботу» на сонячний півострів. На прийом 21 серпня 1960 року було запрошено членів Політбюро, котрі відпочивали на державці, маршали Радянського Союзу, які на той час перебували в санаторіях «Нижня Ореанда», «Форос», «Черво-ний парко», Микита Сергійович призначив прийом на 13-ту годину. Взя запросени спочатку прибували до Масандрійського палацу, щоб потім на автомобілях під'їхати до будиночка Сталіна.

На прийомі 21 серпня 1960 року, був накритий біосніж-ним скатертинами і сервірований десятками м'ясних і рибних страв найвишуканіших рецептів та наїзрно-мнотнішими напоями — від наймнішних до наїл-гнучіх, себе, як адолю, у цьому царському стилі, потім не було навіть на чолі Політбюро, Януші Казарі, Хо Ши Міні і Цеденбалі, котрі сіли до оновного столу з друзями. Настрою додав і Хрущов, котрий виступи-в з привітанням і записав «відпочити з душею і від-чувати себе, як адолю, у цьому царському стилі», потім передав слово Миколі Вікторовичу Шапоурову, який подав виступ українською мовою, на суржикі, плутаю-чи і змішуючи слова двох мов.

Хрущов відразу недовольно його зупинив, сказав-ши: «Я забув свою рідну мову, давай дуй російською, так тебе хоч зрозуміють усі присутні». Але й продов-ження зразили було невадле — знаєшся пішов дош, скатертини залило, у воді опинилися і вишукані заку-ски, він присутнім дозволив піти в будинок Сталіна, де й перекаси короткочасну зма-в.

Після дощу терміново пересервірований стіл знову додав присутнім настрою, але доки не виступив мар-шал Жуков, котрий повів мову про те, що «Радянська Армія себе, як адолю, у цьому царському стилі, ви-ви від різноманітних ворогів... Тож якщо буде треба-ще, я як старий солдат підиму армію і розбію будь-якого ворога». Його виступ вислухали з напруженою увагою, але оплесків не було. На думку оповідача, виступ Жукова членів Політбюро розчарував, очевидно, як і нерозумний і незадовільний. Вони всі побоювалися мар-

шала. Прийом, проте, тривав близько п'яти годин і закін-чився без особливих «зривів» —під кінець деякі співали на-родних пісень, проваили хо-роводили.

Хрущовська відліга в Криму

За свідченням ветеранів, причетних до обслуговування відпочинку в Криму керівни-ків Компартії і уряду, час, проведений на сонячному пів-острові першими особами, був продовженням їхньої напру-женої державної роботи, але в інших умовах. За розповідю-ми очевидців, саме перебува-ння в Криму, щоб ліквідувати бюджетний дефіцит, Микита Сергійович провів грошову реформу. Розвинувшись культ Сталіна, він і під час перебу-вання на сонячному півострові повертав тисячі невмино репресованих людей до нор-мального життя, реабілітував мільйони, окрім депортованих з цього-таки півострова його партійним літером-поперед-ником. Ці симпатії кримчаним гадують, якщо товариство людуюно він був, як завжди прагнув до мис і як вони, у свою чергу, тисали до нього. Під час відпочинку часто і постійно вибухали до колотес-лив, зустрічався з керівниками сільського господарства, заціка-лювала їх можливостями вирощу-вання тоїшнього площи Гі-пін, зустрічався з керівниками сільського господарства, заціка-лювала їх можливостями вирощу-вання тоїшнього площи Гі-пін.

Особливо часто буюв у колотес-лив «Дружба народів» Крас-нодарський району, де дружили тоїшнього площи Гі-пін, зустрічався з керівниками сільського господарства, заціка-лювала їх можливостями вирощу-вання тоїшнього площи Гі-пін.

Етудина шпорузу готувала смачні обіди, які не втомлю-валися викладати Микиті Сергі-йовичу. Його турботою було й будівництво Північно-Крим-ського каналу, якому Хрущов надавав першочергового значен-ня у справі повернення родючості лонеданна казково багатому садами і виноград-никами та іншими теплотро-пними культурами півострову, які за часи хрущовської від-ліги почали заселяти переселен-цями з інших країн. З горді-стю і радістю він відкривав рукотворні продовження ліній в посушливих крим-ських солончаках, пишався мереживом зрощувальних землеробства, яке справді пе-ретворило несазанно життя в степовий рай сонячного півострова.

У тоїшньому радості «Гір-ський» шківався піропінним вирощуванням овочів. Підби-рля зустрічався з атинтями, приїздив на святя пісні, які тоді проводили у Масандрійсь-кому парку, фотографувався з усіма членами худолі, самий-самий. Державца, на якій відпочивав Хрущов, була роз-ташована поруч з цілком са-мостійною «Ліваді». Милита Сергійович Хрущову проваував своїх сусідів, добув бесідував з людьми, шківався їх настро-ями, очолює спіречася з наймі-льшими худолі, самий-самий.

Нині на колишніх держав-ках «Ліваді» — 1-й і 2-й — організовано пансіонат «Вете-ран». Вони невеличкі, збудовані на місці худолі, сучасні, очевидно, як і Лівадійський палаці, кот-

рі після війни використовувалися під державці. Так вирішив Хрущов, який вважав, що палаци в більшо-сті своїй такі мають бути доступні народу. Багато часу Микита Сергійович витрачав на прийом у Криму закордонних діячів і делегаций. Особливо пам'ятною для багатьох стала його зустріч у 1956 році з президентом Югославії Йосипом Броз Титом. Потібно було після довгих років відчуження між двома краї-нами через геґемоністську політику Сталіна відновити дружні відносини, а проблем накопичилося чимало. Тож Хрущов, крім офіційних переговорів, звелів створити умови для неформального спілкування на поповненнях у мисливських угоддях.

В урочищі заповідно-мисливського господарства встановили покіданий мамі з розкладачками, стільця-ми, столом, створили умови для неофіційних контактів з першою дружиною Тита, його дочкою Марією. Наступного дня, навіть не поспішав, Хрущов і Тито з водем і охоронним вирішили на горі Чугув, де воли-лися муфони. Незважаючи на круті дороги і те, що муфони вони так і не побачили, повернулися веселі. В іншому місці Тито такі пістереди оленя — жу-нал «Огонек» тоді вмістив на обкладинці велике ко-лонове фото Хрущова і Тито з мисливським трофеєм.

Тоді ж на Південнобережжі відпочивали М. Була-гін, К. Ворошилов, І. Брежньов, К. Рокоссовський, А. Гречко, з якими Хрущов постійно спілкувався і в ро-змовам полюбляв діяти спільної думки, — гадують оче-видці.

Зачинав в неофіційному оточенні Микити Сергі-йовича на відпочинку була його дружина Ніна Петрі-на, чимод приїздив син Сергій, тоді палатий студент, нині громадянин Америки. Зять Олексій Аджубей, а-же редактор «Известий», виконував волюнач і служ-бі журналістські обов'язки. Полюбилися, як гадують десятки людей, підкреслено скромно, коректно, імпо-нували всім доступністю і відкритістю. Вважалися дуже просто. Хрущов полюбляв барвісти українські народні сорочки, яких у нього була ціла колекція, з вишивкою — одна мальовни-нища за дру-гу. В них і на відпочинку працював: з документами, поштою, про-водив робочі зустрічі — завжди він-на-віч — не так, як сьогодні: все по «мобільнику», зауважують ветерани — очевидці перебу-вання Хрущова в Криму...

Немає жодного документа, який підтверджував би вирішальну роль Хрущова у кримському питанні 1954 року. В Кремлі добув знали про тісну інтеграцію пів-острова з економікою України. Перебуваючи у складі Російської Федерації, Кримська паліада лишалася в економічному просторі України. Паліадо-енергетич-ний комплекс, металургія, машинобудування, легка промисловість, залізничний транспорт України і Криму фактично були єдині.

Україна ще задого до 1954 року надавала допомогу Кримській області у виробничій мисі, відбудові заводів та фабрик, у розв'язанні проблем водопостачання, будівництва, а також сільськогосподарських... Тож усілякі пітків про «дурнюк Хрущова» — то шківатка фальсифікацій історії.

Віктор ХОМЕНКО.

Спорт

у динамовців ще є шанс...

Учорішню (1:1) завершили матч третього туру групового турніру Ліги чемпіонів з німецьким «Байером» футболісти київського «Динамо». На прес-конференції, що відбулася після завершення гри, у прес-центрі «Бай-Арена» тренери команд поділилися думками про матч і відповіли на запитання представників мас-медіа.

Перший уся слово однієї з наставників «Динамо» Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО:

Важливість цієї зустрічі важко було переоцінити. Сьогодні ми бачили два різні тайми. До перерви наша команда зіграла строго в обороні, не давши змоги «Байєру» розгорнутися в атаці, і проводила гострі контратакувальні випаси. Після перерви помилки нашої оборони дали можливість господарям викласти свої «козирі» і відкрити рахунок. Справді, хочемо, щоб боролися до кінця! Наприкінці послідинку, вважаю, на перемогу заслуговували обидві команди. В такій ситуації нічия — справедливий результат і для «Динамо», і для «Байєра». Завоюване очко дає нам можливість сподіватися на вихід до наступного етапу Ліги чемпіонів.

Головний тренер «Динамо» Валерій Лобановський через заступу не зміг бути присутнім на матчі і залишився у готелі. Чи стежив він за ходом послідинку?

Оскільки німецьке телебачення не транслювало цю гру, ми повідомляли Валерію Васильовичу про хід зустрічі по мобільному телефону. Відсутність Лобановського на тренувальній містці — зայве навантаження на наших футболістів. Але, з іншого боку, ця ситуація мобілізувала хлопців, і вони відстояли честь «Динамо».

Крістоф ЛАУМ:

«Байєр» сьогодні грав в атакувальний футбол. На початку другого тайму нам вдалося забити важливий м'яч. Київський матч був дуже зиграним, але коли нам вдалося посилювати прес, з'явилися великі шанси. «Динамо» показало

свій клас і вийшов з практично «безнадійної ситуації».

Оцінюючи попередні матчі, чи не вважаєте ви, що київське «Динамо» прогресує?

— Це дуже класна команда, багато футболістів якої виступають за національну збірну своєї країни. Вони зацікавлені однією з країнх в Європі. З «Марібором» їй не поталанило, не вдалося вистояти в Римі. Сьогодні Київ зробив крок вперед. Думаю, київське «Динамо» поступово прогресує.

Юрій ШЕРБАК (ДІНАУ).

Лесеркузен (Черкащина).

Завоюване очко дає нам можливість сподіватися на вихід до наступного етапу Ліги чемпіонів

Арбітражний суд м. Києва порушив справу про банкрутство: Тов. «Промтехсоюз» (м. Київ, 232, пр. Т. Михайловського, бул. 38/10, кв. 30, р/р 26002301380037 у Ватунського ПІБ м. Києва; код 19122036, справа № 11/386 від 10.09.1999 р.).

2. МП «Ізобелла» (м. Київ-94, вул. Червоногвардійська, 61; р/р 8467035 у АБ «Ахлім» м. Києва, код 84679737, справа № 11/390 від 10.09.1999 р.).

Претензія кредиторів і заставників санаторію приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 18/497 за завою ВАТ «Укргіроелектро» про банкрутство Холдінгової компанії «Реліс і Автоматика» (252680, м. Київ-680, б/р Івана Лепсе, 6, р/р 2600830000301, МФО 322692, АКБ «Росток Банк» м. Києва, код ЗКПО 00214853).

Уважаемый руководитель!

Научно-техническое частное предприятие «Энергогазсервис» реализует: водогрейные и паровые котлы; — электрические газы; — автоматизацию безопасности; — горелочные блоки и горелки; — оборудование ГРП — клапана КГЗ, ПСК, регуляторы давления, фильтры; узоры, учения.

— приборы КИП/А. Недорого, гарантии, консультации, гибкая система скидок. Наш адрес: 314002, Украина, г. Полтава, ул. Сосуров, 35, тел. 59-40-21, факс 59-40-30.

Арбітражний судом Хмельницької області порушено справу про банкрутство кооперативу «Комі'ютерний сервіс» м. Хмельницький, ідентифікаційний код 14171395, МФО 351018, р/р 26001300101473 в АКБ «Укрсінбанк» м. Хмельницький.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держипром, 8-й під'їзд) порушено справу № 48517-74 про банкрутство Оптовро-роздрібного торговельного підприємства Вовчанського райспокживспілки: 312510, Харківська обл., Вовчанський р-н, м. Вовчанськ, вул. Ігнат'єва 78, р/р 26007200110001 в АК АПБ «Україна» м. Вовчанськ, МФО 351102, код 01777676.

«Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ, вул. Жилинянська, 58 б) порушив справу 257/36-99 про банкрутство КСП «Зоря» с. Таліївка, Володарський район, Київська область, р/р 2600920097801, МФО 321112 в АК АПБ «Україна».

Претензії кредиторів та застав санаторію приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Вибори

Агітатор отримав тілесні ушкодження...

(Початок на 1, 6-й стор.).

У райвідділі міліції під номером 1566 факт зафіксовано, але карної справи ще не порушено. З'ясувати обстановку доручено дільничному інспектору Олександрові Москалюку. І як буде що «пригоди» кваліфіковано, ще невідомо. Як і зрозуміти, радиться з «верхами». Тим часом довірену особу Олександра Мороза по 29-му територіальному округу Микола Байраку голова райдержадміністрації Микола Цебенко несподівано поінформував, що «ваш агітатор п'яничка з п'янички».

Хто тут радить, триває його знає. Уточнює же сам до когось полоти у рідню. Але факт залишається фактом — агітатор Олександр Мороза отримав тілесні ушкодження.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Р. С.

Одержавши цей матеріал, редакція телефону зв'язалася із Верхньодніпровським райдержадміністрацією. Трубку взяла заступник глави адміністрації Ганна Мартиненко.

Так, Лариса Казашка, як з'ясувалося, — племянница Кучми, сказала вона: «Пойда знавав його ушкодження. А все це сталося через те, що Пойда грубо образив дружинку директора дитсадка».

Начальник райвідділу міліції Микола Листопад підтвердив:

— Інцидент мав місце. Щодо поведінки Пойди є висновок судово-медичного обстеження. Це складно.

У номер

► Полтава

У «Віті» — завжди літо

У тепличному господарстві «Віта» досить умовне поняття про пори року. Тут, під скляним дахом джериного підприємства, Полтавського (приміч: забачувального) комбінату, завжди буває зелений. Посеред сімні можна побачити квітучі лимонні дерева, дзериніючі плоди папайї та ківі, мюдуз лав'яз отвіркі та помідори. Зараз, примром, сезону овочів мюдуз усе зібрано й реалізовано близько ста тонн горюдини, що увічній бальнеє за мюдузотвірні показники. А в лимонній напівці — живна. Сорти «Пандероза» та «Мейра», завезені в Комсомольськ за ініціативою директора «Віти» Анатолія Рибалки, урожайні. Вага одного плода сягає 500 грамів.

► Кіровоград

«Жертвам голодомору»

Пам'ятний знак жертвам голодомору 1932—1933 років вийшла встановити у Дніпровську сесію міської ради. До першого грудня триватиме конкурс на кращий ескіз пам'ятного знака, переможцю якого отримає грошову винагороду. Для надходження копій на спорудження пам'ятника відкрито спеціальний банківський рахунок.

► Одеса

Чоловіків

підтримують дружини

Дружини чотирьох зареєстрованих у СПА українських моряків Наталія Курдюкова, Оксана Секундант, Світлана Хмизникова та Ірина Любковська звернулися з листом до начальника консульського управління МЗС України Віктора Кирка. В ньому вони просять посприяти якнайшвидшому одержанню американських віз, щоб 19 жовтня мати змогу перебувати в залі, де судимуть їхніх чоловіків. Тельюхид «Чайна Бриз», який належить грецькому судноволодарю і в складі змішаного екіпажу якого були в Україні, затримано в Кіаріському морі ще наприкінці травня — за транспортування наркотиків. Десятьох моряків, котрі виступили свідками, відпустили додому, і несподівано вони прибули до Одеси. А ось проти чотирьох, зокрема капітана судна Сергія Курдюкова, висунуто звинувачення у змові з метою крадіжки й поширення наркотиків. Дружини моряків впевнені, що їхні чоловіки не винні. Іх просто «спістав» хазін судна, який, до речі, щиро, попередньо ліквідувавши свою компанію. Бажання бути в американському суді під час розгляду справи жінки мотивують тим, що хочуть морально підтримати своїх чоловіків, аби ті зуміли довести свою невинуватість до злочину.

► Луганськ

Ціни відступают

на попередні позиції

Органи обласної влади впадають до рішучих дій, аби виправити становище, що склалося внаслідок стійкого підвищення ціни на хліб. Низьку конкретних заходів з метою стабілізувати ціни на продукцію із зерна нового врожаю передбачає розпорядження голови Луганської обласної адміністрації. А саме — ціни на основні види хліба та хлібопобутових виробів з борошна 1 та 2-го сортів будуть збережені на рівні, що склався на 1 серпня поточного року. Не зменшуватиметься й асортимент хлібопобутових виробів. Місцеві органи влади у містах та районах області укладають угоди з відомчими підприємствами щодо збереження ціни на хліб. А для зменшення виробничих витрат підприємств-виробників отримуватимуть природний газ та електроенергію за мінімальними цінами.

► Фотофакт

Ось такі гриби-вешенки вирощують на соломи'яному пні киянин В. Толочин.

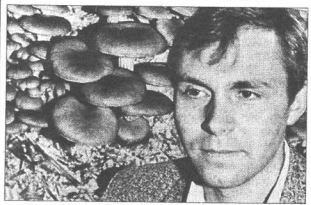

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Велика прогулянка, або 90 обертів

«Погляди на українську культуру» — так французи назвали акцію, що вже третій тиждень мандує містами їхньої країни. В нас цей похід окрестили традиційно — «Дні культури України у Франції». Провести їх теж, вочевидь, планували за накатаною роками схемою, але... втрутилися французи. І спробували пояснити українцям, що мистецтво, звичайно, ріднотка, але і на смаки глядачів не завжди диво 6 запити.

Відтак, наші на своєму погляді (наші не дуже й упирілися), французькі мистецтвознавці та критики протягом року приїжджали до українських колективів чи окремих художників, оцінювали їхній рівень. До Києва приїжджали навіть власники галерей чи музеїв, аби на власні очі подивитися, кому вони надаватимуть свої приміщення. Ажде 90-денний вояж фінансують обидві сторони. І якщо з'ясувалося, французи поведуть волюнтаристи, то ми, що їм пропонували. «Було багато дискусій з українською стороною, ми не завжди були згодні один з одним, — каже радник з питань культури Посольства Франції в Україні пані Анн Добантон й дипломатично додає: «Втім, ми не наїзували свої погляди, та маємо зрозуміти, що часом вони такі збігаються».

Присмері враження залишилися у міністра культури і мистецтв Юрія Богущого, який очолював офіційну делегацію. Його візит до Франції не залишився не поміченим французькою пресою і телебаченням. Із цієї активності інтерес до делегації (плюс не менш активна організаційна робота українського посольства) має неабиякий ефект. Принаймні, відвіре нового українського міністра парижани знають в обличчя краще за киян. А свій пер-

Нагороди

Жванецький не вміє робити ЦЕ

Такого всесвітнього нагородження у Золотій залі Одеського літературного музею не було. Ажде одесити вітали не кого-небудь, а найзнаменитішого свого земляка — Михайла Жванецького. Указом Президента відомого письменника-сатирика удостоєно звання «Народний артист України». Михайло Ми-

Колекції

Ель Кравчук почувається сухо і комфортно

Київський модельєр Олексій Залевський представив нову колекцію на нинішніх «Сезонних модах», що тривають у столичній галереї «Лавра». Справжній фурор викликав одяг, «зшитий» із памперсів та гігієнічних прокладок. Його з неабияким задоволенням продемонстрував і співак Ель Кравчук (на знімку). Втім, то лише аперт-адо вкращення, бо головне завдання «Сезонів» — презентація осінньо-зимової колекції прет-а-порте вітчизняних дизайнерів.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Афіша вихідних днів

► **Київ**
Національний драматичний театр ім. Т. Франка: субота — «Суета» І. Карпенка-Карого; неділя — Н. Кауера «Інтимне життя» (а 19-й год.).

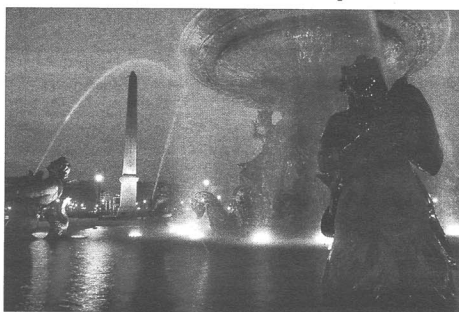
Національний драматичний театр ім. Л. Українки: субота — «Елфіні піс» У. Вільдер; неділя — О. Арбузов «З нами небезпечно мати справу» (а 19-й год.).

► **Одеса**
Академічний театр опери і балету: субота — балет «Лебедина озеро» П. Чайковського; неділя — опера «Бал-маскарад» Дж. Верді (а 18-й год.).

чий вояжний бал міністр зробив на зустрічі з генеральним директором ЮНЕСКО Федеріко Майором. Пана Богущого запросили на жовтєву сесію ЮНЕСКО, де обговорюватимуть проекти співпраці на 2000–2002 роки. Схоже, у нашого Мінікультури з усім його південним царством з'явився шанс позбутися іміджу «сплячої красуні».

Інших результатів «великої прогулянки» варто очікувати згодом. Ажде наші художники, співаки, музиканти й актори, які нині косять французькими містечками, зрозуміло, розраховують не лише на теплий прийом. А й на подальші запрошення, контракти, замовлення тощо. Тож найближчими днями події розгортатимуться так: київська Діагональ драматичного мистецтва з'явиться роботами Олександра Рєзніченка, а Тулуза — Мухомової та В'ячеслава Криштофовича. Список захопив заворуєний — дрібним почерком ледь уміється на 5 аркушах. А загалом у мистецькій валізі українців майже 100 подарункових презентацій: на всі смаки, уподобання й погляди.

Аліса РОМАНОВА.

Серце Франції наповнюється українськими мотивами

Про те, що було і буде

Сторінками вишитих ікон

Шойно побачив світ кольоровий альбом репродукцій вишиваних ікон Агнеси Липиш, Чернівецька вишивальниця не лише опанувала дане ремесло, а й змерже його своєрідною кольоровою гамою. І творці, присвячені 2000-літтю Різдва Христового, вже експонувалися у Чернівці та Києві.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернівці.

Легкого паркету!

На нинішньому чемпіонаті України з бальних танців успіх спроряджував Мелітопольський народний ансамбль «Райдуга». Чемпіон, окрім нагород, здобув право представити Україну на чемпіонатах Європи і світу. Зовсім скоро «Райдуга» випробуватиме паркет голландського європейського та польського світового турнірів.

Добрий геній балету: третє повернення

З 10 по 17 жовтня на сцені Національної опери України імені Т. Шевченка відбуватиметься III Міжнародний конкурс балету імені Сергія Лифаря.

Для професіоналів балету в усьому світі — це одне з найпрестижніших творчих змагань. Що, до речі, підтверджує спеціальний реєстр, до якого у 1994 році конкурс включено рішенням генеральної асамблеї та конгресу Весесвітньої ради танцю ЮНЕСКО.

Названо конкурс іменем видатного танцівника і хореографа, українця за походженням — Сергія Михайловича Лифаря. Легендарний киянин понад 30 років очолював балет Гранд-опера в Парижі. Весесвітню раду танцю ЮНЕСКО і Французьку академію хореографії. Серж Лифар увійшов до історії світової культури як багатогранна людина і усталений майстер. Він — автор більш як 20 оригінальних постановок для країн сходу Європи, десятків ґрунтовних досліджень, вихователь не одного покоління відомих артистів балету.

Із «доброго генія балету XX століття», «бога танцю», «реформатора сучасної хореографії» саме так називали Серж Лифаря сучасники — повертається на Батьківщину, втретє осягаючи конкурс.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Погода

В Україні невеликі дощі, вітер західний, південно-західний 7–12 м/с. Температура вночі 9–14, вдень 20–25, у південних та східних областях — 13–18, вдень 23–28 градусів тепла.

На Кіпшині переважно без опадів, вітер південно-західний 7–12 м/с, температура вночі 9–14, вдень 20–24 градуси тепла.

Український гідрометцентр.

Такого ще не було

Одяг, «зшитий» із памперсів

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: sekret@golos.rel.com

☎ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☎ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☎ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

☎ Рукописів не повертаємо.

☎ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Редактор номера Віталій СУДЬЯ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Анатолій ГОРЛОВ, Леонід БРЮЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ЛИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНЬСЬКИЙ, Віталій СУДЬЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Сейчас по реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 35376. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Паремки, 50

Зам. 031182, 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0